

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 35

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 ianuarie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
7.	— Lege privind statutul funcționarului public parlamentar	1–10
10.	— Decret pentru promulgarea Legii privind statutul funcționarului public parlamentar	11
REPUBLICĂRI		
	Regulamentul Camerei Deputaților	11–32

LEGI ȘI DECRETE

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind statutul funcționarului public parlamentar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează statutul funcționarului public parlamentar din cadrul structurilor de specialitate ale Parlamentului României.

(2) În sensul prezentei legi, prin *structuri de specialitate* se înțelege serviciile Camerei Deputaților și Senatului care desfășoară activitățile prevăzute la art. 3 și la art. 5 alin. (2).

Art. 2. — Funcționarii publici parlamentari numiți în cadrul structurilor de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului au un statut special, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin, în scopul realizării prerogativelor constituționale ale Parlamentului.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, activitățile desfășurate de funcționarii publici parlamentari și care implică exercitarea prerogativelor constituționale ale Parlamentului sunt următoarele:

a) asigurarea din punct de vedere tehnic și de specialitate a elaborării, redactării și definitivării actelor legislative;

b) elaborarea de studii, sinteze și analize comparative, în scopul îmbunătățirii și perfecționării cadrului legislativ;

c) organizarea, prezentarea și redactarea lucrărilor de specialitate ale comisiilor parlamentare;

d) organizarea lucrărilor plenului Camerei Deputaților și Senatului, inclusiv a ședințelor comune;

e) organizarea și desfășurarea activității Biroului permanent;

f) documentarea, evidența și informatizarea activității legislative;

g) gestionarea resurselor umane și financiare, contenciosul administrativ și auditul intern;

h) organizarea și desfășurarea activităților de relații parlamentare externe și de protocol, precum și activitatea de informatică, relații cu presa și cu publicul, registratură și arhivă.

Art. 4. — (1) Funcția publică parlamentară este o funcție publică specifică de carieră, autonomă.

(2) Funcționarul public parlamentar se bucură de stabilitate și își desfășoară activitatea cu respectarea principiilor legalității, imparțialității, obiectivității, al subordonării ierarhice, precum și al neutralității politice.

Art. 5. — (1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile prezentei legi.

(2) Funcțiile publice parlamentare din cadrul structurilor de specialitate ale Parlamentului sunt: funcțiile publice în care sunt numite, pe durată nedeterminată, persoane care desfășoară activități prevăzute la art. 3, persoanele care desfășoară activități de specialitate la grupurile parlamentare, la cabinetele membrilor Biroului permanent, precum și persoanele numite în funcția de șef de cabinet.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică personalului din structurile Parlamentului, care desfășoară activități administrative, de gospodărire, investiții, întreținere-reparații și de deservire, pentru care încadrarea în muncă se face prin contract individual de muncă, potrivit Codului muncii.

Art. 6. — (1) Funcțiile publice parlamentare se clasifică, în raport cu nivelul atribuțiilor titularului funcției publice parlamentare, după cum urmează:

a) funcții publice parlamentare corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) funcții publice parlamentare de conducere;

c) funcții publice parlamentare de execuție.

(2) Clasificarea funcțiilor publice parlamentare, precum și vechimea minimă necesară pentru ocuparea acestora sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 7. — (1) Funcțiile publice parlamentare corespunzătoare înalților funcționari publici parlamentari sunt: funcția de secretar general, secretar general adjunct și șef de departament sau director general, după caz.

(2) Funcțiile publice parlamentare de conducere sunt: director, director adjunct, șef serviciu, șef secție și șef birou.

(3) Funcțiile publice parlamentare de execuție sunt cele prevăzute în anexa la prezenta lege.

CAPITOLUL II

Incompatibilități și interdicții

Art. 8. — Calitatea de funcționar public parlamentar este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor și activităților didactice din învățământul superior, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 9. — (1) Funcționarii publici parlamentari nu pot deține funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat, conform art. 59 alin. (1) lit. a);

b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public parlamentar este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;

c) în cadrul regiilor autonome sau al societăților comerciale din sectorul public sau privat;

d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(2) Funcționarii publici parlamentari nu pot fi mandatați ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică pe care o exercită.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), la încetarea perioadei pentru care a fost numit sau ales ori la încheierea mandatului demnitarului, după caz, funcționarul

public parlamentar este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

Art. 10. — (1) Nu sunt permise raporturi ierarhice directe, în cazul în care funcționarii publici parlamentari sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) vor opta, în termen de 10 zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe.

(3) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1).

(4) Situațiile prevăzute la alin. (1) și, corelativ, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (2) se constată de către secretarul general, care va dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici parlamentari soți sau rude de gradul I.

(5) Procedura de constatare a incompatibilităților este stabilită prin Regulamentul intern al funcționarilor publici parlamentari din structurile de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului, aprobat de Biroul permanent al fiecărei Camere.

CAPITOLUL III

Selectarea, numirea, evaluarea și promovarea funcționarului public parlamentar

SECȚIUNEA 1

Selectarea și numirea funcționarului public parlamentar

Art. 11. — (1) În structurile de specialitate ale Parlamentului o persoană poate ocupa o funcție publică parlamentară, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) cunoaște limba română;

c) a împlinit vârsta de 18 ani;

d) este aptă din punct de vedere medical pentru îndeplinirea funcției; starea de sănătate este atestată pe bază de examen medical de specialitate;

e) îndeplinește condițiile de studii și vechime în specialitate stabilite de prezenta lege;

f) nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni, care o face nedemnă pentru exercitarea unei funcții publice;

g) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită de lege;

h) nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani;

i) a fost declarată „admis“ la concursul sau examenul susținut pentru ocuparea funcției publice parlamentare.

(2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), pentru ocuparea unei funcții publice parlamentare în structurile de specialitate ale Parlamentului pot fi stabilite condiții specifice, aprobate de către Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, la propunerea secretarului general.

Art. 12. — (1) Numirea funcționarului public parlamentar se face pe post vacant, prin concurs sau examen, după caz, în condițiile prezentei legi.

(2) Concursul se organizează și se desfășoară în cazul în care, pentru ocuparea unui post vacant, se înscriu minimum două persoane.

(3) Examenul are loc în cazul în care, pentru ocuparea unui post vacant, la concursul organizat s-a înscris o singură persoană sau numărul celor înscriși este egal ori mai mic decât numărul posturilor vacante de același nivel, scoase la concurs.

Art. 13. — Rezultatul concursului sau examenului se aduce la cunoștință candidaților, prin afișare, la sediul Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, în termen de 5 zile de la susținerea ultimei probe.

Art. 14. — (1) Candidatul nemulțumit de rezultatul concursului sau al examenului se poate adresa cu contestație, la secretarul general, în termen de 5 zile de la afișarea rezultatelor.

(2) Normele de organizare și desfășurare ale concursului sau examenului și procedura de soluționare a contestațiilor se aprobă de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului, la propunerea secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 15. — (1) Pe baza rezultatelor definitive, secretarul general emite ordinul de numire în funcție a candidatului declarat „admis“.

(2) Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public parlamentar, denumirea funcției publice parlamentare, data de la care urmează să exercite funcția publică parlamentară, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(3) Fișa postului aferentă funcției publice parlamentare se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public parlamentar.

(4) La investirea în funcția publică parlamentară, funcționarul public parlamentar depune jurământul de credință, în termen de 3 zile de la emiterea actului de numire.

(5) Jurământul prevăzut la alin. (4) are următorul conținut: *„Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică parlamentară în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu!“*. Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(6) Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă.

(7) Funcționarul public parlamentar depune jurământul de credință în fața secretarului general, care poate fi asistat de secretarul general adjunct și de conducătorul compartimentului în care își va desfășura activitatea.

(8) Secretarul general și secretarul general adjunct depun jurământul de credință în fața Biroului permanent al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.

Art. 16. — (1) Neprezentarea la termenul fixat pentru depunerea jurământului de credință, consemnată în scris, duce la revocarea ordinului de numire în funcția publică parlamentară a persoanei în cauză, cu excepția situației în care dovedește că motive obiective au împiedicat-o să se prezinte și pe care le face cunoscute, în termen de 5 zile, secretarului general al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz.

(2) În termen de 5 zile de la încetarea motivelor prevăzute la alin. (1), funcționarul public parlamentar are obligația de a depune jurământul de credință.

(3) Refuzul depunerii jurământului de credință prevăzut la art. 15 alin. (5) sau neprezentarea în condițiile alin. (2) se consemnează în scris și atrage revocarea ordinului de numire în funcția publică parlamentară.

Art. 17. — (1) În funcțiile publice parlamentare corespunzătoare înalților funcționari publici sunt numiți secretarul general și secretarul general adjunct ai Camerei Deputaților sau Senatului, precum și șeful de departament sau directorul general, după caz.

(2) Numirea în funcția de secretar general și de secretar general adjunct se face de Camera Deputaților sau de Senat, potrivit regulamentului fiecărei Camere.

(3) Numirea în funcția publică parlamentară de șef de departament ori de director general, după caz, se face de secretarul general, cu avizul Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului.

Art. 18. — (1) În funcțiile publice parlamentare de conducere din structurile Camerei Deputaților sau Senatului se numesc funcționari publici cu studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență ori echivalentă, după caz, și care îndeplinesc, pe lângă condițiile prevăzute la art. 11, și condiția de a avea o vechime în funcțiile publice, potrivit anexei la prezenta lege.

(2) Numirea în funcțiile publice parlamentare de conducere se face pe bază de concurs, organizat de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în limita posturilor vacante, potrivit normelor stabilite de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

(3) Înalții funcționari publici parlamentari și funcționarii publici parlamentari cu funcții de conducere beneficiază de indemnizația de conducere prevăzută de legea privind salarizarea funcționarilor publici.

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea activității funcționarului public parlamentar

Art. 19. — Evaluarea profesională individuală a funcționarilor publici parlamentari se face anual, în condițiile legii.

Art. 20. — Criteriile de evaluare a activității profesionale individuale, precum și metodologia de evaluare și de contestare a calificativelor acordate se aprobă de către Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, la propunerea secretarului general.

SECȚIUNEA a 3-a

Promovarea în funcție a funcționarului public parlamentar

Art. 21. — (1) În carieră, funcționarul public parlamentar beneficiază de dreptul de a promova în funcție.

(2) Promovarea într-o funcție publică parlamentară superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

Art. 22. — (1) În vederea prezentării la examen sau la concurs, pentru a promova într-o funcție superioară, funcționarul public parlamentar trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă vechimea minimă prevăzută în anexa la prezenta lege;

b) să fi obținut la evaluarea activității profesionale din ultimii 2 ani cel puțin calificativul „Bun“;

c) să îndeplinească cerințele specifice, prevăzute în fișa postului.

(2) Metodologia de organizare și desfășurare ale examenului sau concursului pentru promovarea într-o funcție parlamentară superioară se aprobă de birourile permanente reunite ale camerelor Parlamentului, la propunerea secretarilor generali ai acestora.

Art. 23. — Promovarea funcționarului public parlamentar se poate face numai în funcția imediat superioară și numai o dată pe an, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 24. — (1) Funcționarul public parlamentar a cărui activitate, cu ocazia evaluării profesionale anuale, a fost notată cu calificativul „Nesatisfăcător“ sau „Satisfăcător“ nu poate fi promovat în anul imediat următor.

(2) În situația în care, în ultimii 2 ani consecutivi, funcționarul public parlamentar a fost notat cu calificativul

„Nesatisfăcător“, secretarul general propune funcționarului respectiv trecerea într-o funcție inferioară, în limita posturilor vacante. Dacă nu există posturi vacante ori propunerea nu este acceptată, se procedează la eliberarea din funcție a funcționarului public parlamentar ca necorespunzător.

SECȚIUNEA a 4-a

Formarea profesională a funcționarului public parlamentar

Art. 25. — (1) Funcționarul public parlamentar are dreptul și obligația de a-și perfecționa pregătirea profesională și de a urma cursuri de perfecționare organizate în acest scop.

(2) Formarea și perfecționarea pregătirii profesionale au caracter continuu, se organizează, se finanțează și se desfășoară potrivit programului anual aprobat de Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 26. — Formarea și perfecționarea profesională ale funcționarilor publici parlamentari se realizează în următoarele forme:

a) participarea la cursuri organizate de Parlament sau de furnizorii de servicii de formare și perfecționare profesională specifice activității parlamentare, din țară sau din străinătate;

b) stagiile de adaptare profesională la cerințele funcției;

c) stagiile de practică și specializare în țară și în străinătate;

d) formare și perfecționare profesională individualizată;

e) alte forme de pregătire profesională.

Art. 27. — (1) La nivelul Parlamentului se elaborează de către secretarii generali și se aprobă de birourile permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului planuri de formare și perfecționare profesională, cu consultarea sindicatului sau, după caz, a reprezentanților personalului din structurile de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului.

(2) Planul de formare și perfecționare profesională, după aprobare, se aduce la cunoștința funcționarilor publici parlamentari.

Art. 28. — (1) Funcționarii publici parlamentari beneficiază de drepturile salariale convenite, pe perioada în care urmează forme de perfecționare profesională, în situația în care acestea sunt:

a) organizate la inițiativa Parlamentului;

b) urmate la inițiativa funcționarului public parlamentar, cu aprobarea secretarului general.

(2) În cazul în care cursurile de perfecționare sunt organizate în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarul public parlamentar beneficiază și de drepturile de delegare, potrivit prezentei legi.

(3) Pentru acoperirea cheltuielilor planurilor de formare și perfecționare profesională ale funcționarilor publici parlamentari, în bugetele anuale ale fiecărei Camere sunt prevăzute sumele necesare pentru cheltuielile respective.

(4) Secretarul general prezintă anual Biroului permanent un raport cu privire la realizarea planurilor de formare și perfecționare profesională, precum și cheltuielile aferente.

Art. 29. — (1) Funcționarul public parlamentar care urmează o formă de specializare sau de perfecționare cu o durată mai mare de 3 luni și primește pe această perioadă drepturile salariale este obligat să se angajeze în scris că va lucra minimum 3 ani în cadrul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz. În cazul nerespectării angajamentului, acesta va suporta cheltuielile efectuate, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică funcționarului public parlamentar care nu mai deține funcția publică din motive ce nu îi sunt imputabile sau în cazul în care a intervenit transferul în interesul serviciului.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile funcționarului public parlamentar

SECȚIUNEA 1

Drepturile funcționarului public parlamentar

Art. 30. — Stabilirea drepturilor funcționarilor publici parlamentari ține seama de importanța atribuțiilor și răspunderilor ce le revin în scopul realizării prerogativelor constituționale ale Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român și ca unică autoritate legiuitoare a țării, precum și de incompatibilitățile și interdicțiile ce le sunt stabilite prin prezenta lege.

Art. 31. — (1) Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi încadrat în funcția corespunzătoare pregătirii, specializării, competenței profesionale, experienței și aptitudinilor personale.

(2) Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi promovât în funcție corespunzător pregătirii, experienței și rezultatelor profesionale consemnate în evaluările anuale.

(3) Funcționarul public parlamentar se bucură de stabilitate, de egalitate de șanse și de tratament la numirea și promovarea în funcție, precum și la accesul la formele de pregătire profesională.

Art. 32. — (1) Funcționarul public parlamentar beneficiază de un tratament corect la locul de muncă, cu respectarea demnității sale.

(2) Activitatea funcționarului public parlamentar se desfășoară în condiții de muncă de natură să îi ocrotească sănătatea și integritatea fizică.

Art. 33. — Funcționarul public parlamentar are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct.

Art. 34. — Funcționarii publici parlamentari se pot organiza în asociații profesionale sau în alte asociații care au ca scop reprezentarea intereselor proprii, perfecționarea pregătirii profesionale, precum și protejarea statutului lor.

Art. 35. — (1) Dreptul la asociere sindicală este garantat funcționarilor publici parlamentari, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici parlamentari își pot exercita dreptul la grevă, în condițiile legii.

Art. 36. — Funcționarii publici parlamentari pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii.

Art. 37. — Pentru activitatea desfășurată, funcționarul public parlamentar are dreptul la un salariu de bază lunar, sporuri, indemnizații, premii și altele asemenea, potrivit legii.

Art. 38. — (1) Stabilirea salariilor de bază ale funcționarilor publici parlamentari se face în mod diferențiat, avându-se în vedere realizarea unei ierarhii juste în sistem de carieră, în raport cu natura, importanța, complexitatea și responsabilitatea funcțiilor în care aceștia sunt numiți, cu vechimea, disponibilitatea, confidențialitatea și fidelitatea acestora în asigurarea bunei funcționări a serviciului.

(2) Salariile de bază ale funcționarilor publici parlamentari se stabilesc prin lege.

(3) Până la adoptarea unei legi speciale, salariile de bază ale funcționarilor publici parlamentari se acordă în cuantum și în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual

din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările ulterioare. De asemenea, funcționarii publici parlamentari beneficiază și de celelalte drepturi prevăzute de Legea nr. 53/1991, privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Secretarul general și secretarul general adjunct ai Camerei Deputaților și Senatului beneficiază de indemnizația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările ulterioare.

Art. 39. — (1) Funcționarii publici parlamentari au dreptul, în fiecare an calendaristic, la concediu de odihnă plătit, potrivit legii și regulamentului intern al fiecărei Camere. Concediul de odihnă neefectuat până la sfârșitul anului din motive care privesc exercitarea atribuțiilor de serviciu ori din alte motive obiective, potrivit regulamentului, se compensează în bani.

(2) Stabilirea concediului de odihnă și modul de calcul al indemnizației pentru concediul de odihnă se aprobă, prin regulament, de Biroul permanent al Camerei Deputaților și Senatului.

(3) Cu 5 zile înaintea plecării în concediul de odihnă, funcționarul public parlamentar primește indemnizația de concediu, care nu poate fi mai mică decât suma rezultată din cumularea salariului de bază, a indemnizației de conducere și a sporurilor acordate la salariul de bază din luna anterioară plecării în concediul de odihnă și o primă egală cu salariul de bază din aceeași lună.

Art. 40. — Funcționarii publici parlamentari au dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în condițiile legii.

Art. 41. — Funcționarii publici parlamentari au dreptul la tichete de masă, în condițiile legii.

Art. 42. — (1) Perioada în care funcționarul public parlamentar de specialitate juridică desfășoară activitate în structurile de specialitate ale Parlamentului se consideră vechime în magistratură și în specialitate, în condițiile legii.

(2) Se consideră, de asemenea, vechime în specialitate și perioada în care funcționarii publici parlamentari de altă specialitate își desfășoară activitatea în structurile de specialitate ale Parlamentului.

Art. 43. — Pentru merite deosebite în activitate, funcționarii publici parlamentari care au obținut numai calificativul „Excepțional” în ultimii 5 ani pot fi propuși pentru conferirea de decorații, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile funcționarului public parlamentar

Art. 44. — (1) Funcționarii publici parlamentari au obligația să îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici parlamentari.

(2) Funcționarii publici parlamentari au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională prevăzute de lege.

Art. 45. — Funcționarii publici parlamentari au obligația să nu știrbească, în orice împrejurare, prin activitatea desfășurată și conduita personală, prestigiul funcției și al Parlamentului.

Art. 46. — (1) Funcționarii publici parlamentari au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să nu favorizeze vreun partid politic și să nu participe la activități politice în timpul programului de lucru.

(2) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să facă parte din asociații interzise de lege și să participe la manifestări politice și sindicale ilegale.

Art. 47. — (1) Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să îndeplinească atribuțiile ce revin postului pe care îl ocupă.

(2) Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să se conformeze dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici și să rezolve în termenul stabilit lucrările repartizate de către aceștia.

(3) În caz de imposibilitate a exercitării funcției, funcționarii publici parlamentari sunt obligați să anunțe de îndată șefii ierarhici.

Art. 48. — Funcționarii publici parlamentari au obligația să păstreze secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției publice parlamentare, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.

Art. 49. — (1) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, în considerarea funcției lor publice parlamentare, daruri ori alte avantaje.

(2) Funcționarilor publici parlamentari le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența lor sau să discute direct cu petenții ori să intervină pentru soluționarea acestor cereri, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții.

(3) La numirea într-o funcție publică parlamentară, precum și la încetarea raporturilor de serviciu funcționarii publici parlamentari sunt obligați să depună, în condițiile legii, declarația de avere. Declarația de avere se actualizează potrivit legii.

Art. 50. — Funcționarii publici parlamentari au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților stabilite de lege.

Art. 51. — Funcționarii publici parlamentari sunt obligați să urmeze formele de pregătire și perfecționare profesională organizate de Parlament sau de furnizorii de servicii de formare și perfecționare profesională, specifice activității parlamentare din țară sau din străinătate.

Art. 52. — Funcționarii publici parlamentari cu funcții de conducere răspund de ordinele și instrucțiunile pe care le dau funcționarilor din subordine. Acestea trebuie să fie conforme cu reglementările legale și să nu lezeze onoarea și demnitatea funcționarilor publici parlamentari care urmează să le execute.

CAPITOLUL V

Modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu

SECȚIUNEA 1

Modificarea raportului de serviciu

Art. 53. — Modificarea raportului de serviciu se face prin:

- a) delegare;
- b) detașare;
- c) transfer;
- d) trecerea într-o altă funcție sau în cadrul altui compartiment din cadrul structurilor de specialitate ale Camerei Deputaților ori Senatului, după caz.

Art. 54. — (1) Delegarea se dispune în interesul Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(2) Funcționarul public parlamentar poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea.

(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public parlamentar. Măsura se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 90 de zile calendaristice într-un an.

(4) Pe timpul delegării, funcționarul public parlamentar își păstrează funcția și salariul și are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, potrivit legii.

Art. 55. — (1) Detașarea se dispune în interesul autorității publice sau al instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public parlamentar, pe o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public parlamentar poate fi detașat pe o perioadă mai mare de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2) Detașarea se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a funcționarului public parlamentar corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice pe care urmează să fie detașat.

(3) Funcționarul public parlamentar poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;
- d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;
- e) este singurul întreținător de familie;
- f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(4) Pe perioada detașării, funcționarul public parlamentar își păstrează funcția și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate, autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să îi suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

Art. 56. — (1) Transferul, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, poate avea loc între autoritățile sau instituțiile publice, după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public parlamentar.

(2) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public parlamentar transferat, de regulă în aceeași funcție publică sau într-una echivalentă. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcționarul public parlamentar transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

(3) Transferul la cerere se face într-o altă funcție publică echivalentă, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public parlamentar de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul.

Art. 57. — (1) Funcționarul public parlamentar poate fi trecut definitiv sau temporar în cadrul altor compartimente din cadrul structurilor de specialitate ale Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(2) Trecerea definitivă în cadrul altui compartiment se face, cu acordul scris al funcționarului public parlamentar, de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(3) Trecerea temporară în cadrul altui compartiment se dispune motivat de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în interesul Camerei din care funcționarul public parlamentar face parte, pe o perioadă de 6 luni, dar nu mai are de un an, cu respectarea pregătirii profesionale și a salariului pe care acesta îl are. Funcționarul public parlamentar poate fi trecut temporar în cadrul altui compartiment pe o perioadă mai mare de 6 luni numai cu acordul său scris.

Art. 58. — (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public parlamentar care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții de conducere.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, pe o perioadă de maximum 6 luni.

(3) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere, al cărei titular este detașat sau suspendat în condițiile prezentei legi, se realizează prin promovarea temporară, pe durata detașării sau suspendării titularului, a unui funcționar public parlamentar care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice parlamentare.

(4) Măsura prevăzută la alin. (3) se dispune de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice parlamentare pe care este delegat să o exercite este mai mare, funcționarul public parlamentar are dreptul la acest salariu.

SECȚIUNEA a 2-a

Suspendarea raportului de serviciu

Art. 59. — (1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public parlamentar se află în una dintre următoarele situații:

a) este numit sau ales pe durată determinată într-o altă funcție în cadrul autorităților sau instituțiilor publice; perioada de exercitare a acelei funcții se consideră vechime în funcția publică parlamentară, precum și vechime în specialitate;

b) este încadrat la cabinetul unui demnitar;

c) este desemnat de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, să desfășoare activități în cadrul unor organisme ori instituții internaționale, pentru perioada respectivă;

d) efectuează stagiul militar, serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;

e) este arestat preventiv;

f) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcționarul public parlamentar nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;

g) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, în condițiile legii;

h) carantină, în condițiile legii;

- i) concediu de maternitate, în condițiile legii;
- j) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;
- k) forța majoră;
- l) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În termen de 5 zile calendaristice de la data încetării motivului de suspendare de drept, funcționarul public parlamentar este obligat să informeze în scris secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, despre acest fapt.

(3) În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să asigure condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public parlamentar.

Art. 60. — (1) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public parlamentar în următoarele situații:

- a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;
- b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;
- c) concediu pentru formare profesională;
- d) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale în alte situații decât cele prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. c);
- e) pentru participare la campania electorală până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;
- f) concedii fără plată pentru studii sau pentru alte interese personale.

(2) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, motivat, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data de la care se solicită suspendarea.

Art. 61. — Pe perioada suspendării raportului de serviciu, secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să rezerve postul aferent funcției publice parlamentare respective. Numirea pe funcție se face pe o perioadă determinată.

SECȚIUNEA a 3-a

Încetarea raportului de serviciu

Art. 62. — Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public parlamentar are loc în următoarele condiții:

- a) prin demisie;
- b) prin eliberare din funcția publică parlamentară;
- c) prin destituire din funcția publică parlamentară;
- d) prin pensionare;
- e) prin acordul părților, consemnat în scris;
- f) de drept.

Art. 63. — Funcționarul public parlamentar poate demisiona din funcție, cu obligația notificării în scris secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte la 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

Art. 64. — (1) Secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, va dispune eliberarea din funcție prin ordin, care se comunică funcționarului public parlamentar în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, pentru motive neimputabile acestuia, în următoarele cazuri:

- a) reducerea personalului, ca urmare a reorganizării activității, prin desființarea postului ocupat de funcționarul public parlamentar;

b) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția ocupată de către alt funcționar public parlamentar, a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare;

c) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public parlamentar, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice parlamentare deținute.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, este obligat să acorde funcționarului public parlamentar care urmează să fie eliberat un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(3) Funcționarul public parlamentar poate fi eliberat din funcție în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) numai dacă nu există funcții publice parlamentare vacante corespunzătoare în cadrul structurilor Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 65. — Destituirea din funcția publică parlamentară se dispune, prin ordin, de secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, și se comunică funcționarului public parlamentar în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, în următoarele cazuri:

- a) ca sancțiune disciplinară aplicată pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;
- b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public parlamentar nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

Art. 66. — Raportul de serviciu încetează de drept în următoarele situații:

- a) la data decesului;
- b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public parlamentar;
- c) dacă funcționarul public parlamentar nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a), d) și e);
- d) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcție, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

e) când funcționarul public parlamentar a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, de fals ori pentru fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care îl face incompatibil cu exercitarea unei funcții publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

f) când funcționarul public parlamentar a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate;

g) ca urmare a interzicerii exercitării funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;

h) la data expirării termenului pentru care a fost exercitată cu caracter temporar funcția publică.

Art. 67. — Raportul de serviciu poate înceta la data comunicării deciziei de pensionare a funcționarului public parlamentar pentru limită de vârstă ori invaliditate.

Art. 68. — Constatarea cazului de încetare a raportului de serviciu, în situațiile prevăzute la art. 63 și 67, se face

prin ordin al secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în termen de 5 zile lucrătoare.

Art. 69. — (1) La încetarea raportului de serviciu, funcționarul public parlamentar își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(2) Funcționarul public parlamentar, la încetarea raportului de serviciu, are obligația de a preda lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

Art. 70. — În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public parlamentar le consideră neîntemeiate, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, cu plata unor despăgubiri egale cu drepturile bănești de care acesta ar fi beneficiat pe acea perioadă.

Art. 71. — (1) Funcționarii publici parlamentari al căror raport de serviciu a încetat pentru motive neimputabile în condițiile art. 62 lit. d) și art. 64, beneficiază de o indemnizație egală cu 7 salarii lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul carierei de funcționar public parlamentar.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul decesului funcționarului public parlamentar aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul sau soția și copiii care se aflau în întreținerea funcționarului public parlamentar la data decesului.

Art. 72. — (1) Funcționarii publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului au dreptul la asigurări sociale, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici parlamentari cu o vechime în muncă de 30 de ani au dreptul la pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei de 65 de ani.

(3) La împlinirea vârstei prevăzute la alin. (2), funcționarii publici parlamentari cu o vechime în muncă de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, beneficiază de pensie de serviciu în cuantumul prevăzut la art. 82 din Legea privind statutul judecătorilor și procurorilor nr. 303/2004, republicată.

(4) Pentru fiecare an ce depășește vechimea de 14 ani în Parlament, se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venit, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(5) Pensile funcționarilor publici parlamentari se actualizează în condițiile alin. (3), în raport cu nivelul salariului brut al unui funcționar public parlamentar în activitate, cu aceeași vechime, nivel de salarizare și funcție publică.

(6) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă din bugetul de stat.

(7) La data intrării în vigoare a prezentei legi, pensiile pentru limită de vârstă și vechime integrală ale celor care au ocupat cel puțin 7 ani funcții corespunzătoare funcționarului public parlamentar în structurile de specialitate ale Parlamentului se recalculează și se actualizează în acord cu dispozițiile alin. (3) și (5), avându-se în vedere venitul brut lunar al funcționarului public parlamentar în activitate corespunzător funcției avute la data pensionării.

Art. 73. — (1) Funcționarii publici parlamentari care au o vechime în muncă de 30 de ani, din care cel puțin

14 ani în structurile Parlamentului, pot solicita pensionarea și înainte de împlinirea vârstei de 65 de ani, dar nu mai devreme de 60 de ani; dispozițiile art. 72 alin. (3)—(6) din prezenta lege se aplică în mod corespunzător.

(2) De drepturile prevăzute la alin. (1) și la art. 72 alin. (3), (5) și (6) din prezenta lege beneficiază și funcționarii publici parlamentari cu o vechime în muncă de 30 de ani, din care în structurile Parlamentului între 4—14 ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la art. 72 alin. (3) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani.

Art. 74. — Funcționarii publici parlamentari care împlinesc vârsta de pensie își pot continua activitatea cu aprobarea secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 75. — Funcționarii publici parlamentari se pot asigura și la instituțiile private de asigurări sociale, în condițiile legii.

Art. 76. — (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare prevăzute de prezenta lege beneficiază de prevederile art. 72 și 73, după caz, chiar dacă la data pensionării ocupă o altă funcție sau au o altă ocupație, după caz. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un funcționar public parlamentar în activitate cu aceeași vechime, nivel de salarizare și funcție publică.

(2) De prevederile alin. (1) pot beneficia numai persoanele al căror raport de serviciu a încetat în condițiile art. 62 lit. a), b) și e) din prezenta lege.

Art. 77. — Urmașii funcționarului public parlamentar decedat: soțul supraviețuitor, copiii, în vârstă de până la 16 ani sau dacă își continuă studiile, până la împlinirea vârstei de 26 de ani, ori pe toată durata invalidității de orice grad și care se aflau în întreținerea acestuia, beneficiază de o pensie egală cu 80% din salariul de bază avut de funcționarul public parlamentar la data decesului.

CAPITOLUL VI

Răspunderea disciplinară a funcționarilor publici parlamentari

Art. 78. — Funcționarii publici parlamentari răspund disciplinar, contravențional, civil și penal, în condițiile legii.

Art. 79. — (1) Funcționarii publici parlamentari răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu.

(2) Constituie abatere disciplinară:

a) încălcarea prevederilor legale privind interdicțiile funcționarilor publici parlamentari;

b) desfășurarea de activități publice cu caracter politic în timpul programului de lucru;

c) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire ce îi revine potrivit fișei postului sau dispusă de conducătorul ierarhic superior;

d) neglijență gravă sau repetată în rezolvarea lucrărilor;

e) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;

f) absența nemotivată de la serviciu sau întârzierea ori plecarea înainte de termen de la program în mod repetat;

g) atitudinea ireverențioasă în timpul exercitării funcției;

h) nerespectarea reglementărilor legale referitoare la secretul de serviciu, secretul profesional sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;

i) manifestările care aduc atingere prestigiului Parlamentului;

j) utilizarea funcției în afara Parlamentului, cu excepția cazului în care aceasta urmărește realizarea sarcinilor de serviciu.

Art. 80. — Sancțiunile disciplinare care se pot aplica funcționarilor publici parlamentari, proporțional cu gravitatea faptelor, sunt:

- a) mustrarea;
- b) avertismentul;
- c) diminuarea drepturilor salariale lunare brute cu 5—10%, pe o perioadă de la o lună la 3 luni;
- d) suspendarea dreptului de promovare pe o perioadă de 1—3 ani;
- e) trecerea într-o funcție inferioară, pe o perioadă de 6—12 luni, cu diminuarea corespunzătoare a salariului de bază;
- f) revocarea din funcția de conducere ocupată și trecerea pe o funcție de execuție;
- g) destituirea din funcție.

Art. 81. — (1) Sancțiunea disciplinară se aplică de către secretarul general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cel mult 30 de zile de la data luării la cunoștință despre abaterea săvârșită, dar nu mai mult de un an de la data săvârșirii acesteia.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 80 lit. a) și b) se pot aplica direct de către șefii de departament ori directorii generali sau, după caz, de către directorii structurilor în care își desfășoară activitatea cel în cauză.

(3) La aplicarea și individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în serviciu a funcționarului public parlamentar, precum și de existența, în antecedentele acestuia, a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile legii.

(4) Sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea funcționarului. Audierea funcționarului trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul acestuia de a se prezenta la audiere sau de a semna o declarație privitoare la abaterile imputate se consemnează într-un proces-verbal. În astfel de cazuri, sancțiunea poate fi aplicată fără audierea acestuia.

Art. 82. — (1) Împotriva sancțiunilor disciplinare, aplicate în condițiile art. 81 alin. (2), funcționarul public parlamentar se poate adresa secretarului general cu contestație, în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii aplicate. Secretarul general se pronunță cu privire la contestație în termen de 10 zile de la primirea acesteia, solicitând, dacă apreciază necesar, și avizul comisiei de disciplină.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct pot fi sancționați disciplinar de către Biroul permanent al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, pentru abateri disciplinare, cu sancțiunile prevăzute la art. 80.

Art. 83. — (1) În cadrul Camerei Deputaților și Senatului se constituie câte o comisie de disciplină.

(2) Modul de constituire a comisiei de disciplină, componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acesteia se stabilesc de către Biroul permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 84. — Funcționarul public parlamentar nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea ordinului ori dispoziției de sancționare, în condițiile legii.

Art. 85. — (1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 80 lit. a) și b), dacă funcționarul public parlamentar sancționat cu una dintre

aceste sancțiuni nu a săvârșit o altă abatere disciplinară în această perioadă;

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile prevăzute la art. 80 lit. c)—f), dacă funcționarul public parlamentar sancționat cu una dintre aceste sancțiuni nu a săvârșit o altă abatere disciplinară în această perioadă.

(2) Radierea sancțiunii disciplinare prevăzute la alin. (1) se constată prin act administrativ al secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Art. 86. — Răspunderea contravențională a funcționarului public parlamentar se angajează, potrivit legii, în cazul în care acesta a săvârșit o contravenție în timpul și în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Art. 87. — Răspunderea civilă a funcționarului public parlamentar se angajează pentru:

a) pagubele produse cu vinovăție patrimoniului Camerei Deputaților sau Senatului, după caz;

b) nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) daunele plătite de Camera Deputaților sau Senat, după caz, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 88. — (1) Răspunderea funcționarului public parlamentar pentru infracțiunile săvârșite în timpul exercitării funcției în care este numit sau în legătură cu aceasta se stabilește potrivit legii penale.

(2) În cazul în care, în urma sesizării parchetului sau a organului de cercetare penală, s-a dispus începerea urmăririi penale, secretarul general va lua măsura suspendării funcționarului public parlamentar din funcția pe care o deține.

(3) Dacă parchetul dispune scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale în cazul prevăzut la alin. (2), precum și în cazul în care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcție încetează, iar secretarul general al Camerei Deputaților ori Senatului, după caz, este obligat să acorde salariul și celelalte drepturi cuvenite funcționarului public parlamentar pe perioada suspendării.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 89. — (1) Persoanele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt încadrate în structurile Parlamentului și desfășoară activitățile prevăzute la art. 3 și la art. 5 alin. (2) se numesc, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a)—g), în funcțiile publice parlamentare prevăzute în anexa la prezenta lege, corespunzător funcțiilor deținute la această dată. Odată cu numirea, funcționarii publici parlamentari depun jurământul de credință, potrivit art. 15 alin. (5)—(7).

(2) Stabilirea funcției de conducere și a funcției de execuție se face pentru fiecare salariat, avându-se în vedere nivelul studiilor, vechimea în specialitate, nivelul încadrării avute, fișa postului, fișa de evaluare pe anul anterior, precum și complexitatea și responsabilitatea funcției.

(3) În cazul în care persoana nu are vechimea minimă prevăzută de prezenta lege pentru acea funcție, numirea se face în funcția deținută la data intrării în vigoare a legii, la nivelul de salarizare avut.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care sunt încadrate în structurile Parlamentului în care se desfășoară activitățile

prevăzute la art. 3 și la art. 5 alin. (2) și care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt detașate sau suspendate.

(5) De prevederile art. 39 și ale art. 71–73 beneficiază și personalul prevăzut la art. 5 alin. (3) din prezenta lege.

Art. 90. — (1) Până la adoptarea unui statut propriu, prevederile art. 42 și ale art. 71–73 din prezenta lege se aplică și funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia.

(2) Perioada în care persoanele prevăzute la alin. (1) desfășoară activitate în cadrul Consiliului Legislativ constituie vechime în structurile Parlamentului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 155 alin. (1), cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 11 ianuarie 2006.
Nr. 7.

ANEXĂ

CLASIFICAREA funcțiilor publice parlamentare, condițiile de studii și vechime

I. Funcțiile publice parlamentare de conducere din structurile de specialitate ale Parlamentului

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea minimă în funcții publice/structurile Parlamentului
1.	Funcții publice parlamentare corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici		
a)	secretar general	S	12 ani
b)	secretar general adjunct	S	12 ani
c)	șef departament, director general	S	10 ani
2.	Funcții publice parlamentare de conducere		
a)	director, director adjunct	S	8 ani
b)	șef serviciu, șef secție	S	7 ani
c)	șef birou	S, SSD	6 ani

II. Funcțiile publice parlamentare de execuție din structurile de specialitate ale Parlamentului

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea minimă în funcția publică/specialitate — ani —
1.	Consilier parlamentar	S	7
2.	Expert parlamentar	S	4
3.	Consultant parlamentar	S	—
4.	Șef cabinet*)	S, SSD, PL, M	2
5.	Referent**)	SSD, PL, M	—
6.	Stenodactilograf	PL, M	—

*) Funcția de șef cabinet se utilizează la cabinetele membrilor birourilor permanente, la comisile permanente, la grupurile parlamentare, la secretarii generali și la secretarii generali adjuncti, precum și la departamente și la direcțiile generale, după caz.

**) Persoanele cu studii generale absolvite cu diplomă, care la data intrării în vigoare a prezentei legi desfășoară activități de natura funcției publice, potrivit prezentei legi, vor putea fi menținute în funcția publică parlamentară ca funcționar public parlamentar.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru promulgarea Legii privind statutul
funcționarului public parlamentar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind statutul funcționarului public parlamentar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 ianuarie 2006.
Nr. 10.

R E P U B L I C Ă R I**REGULAMENTUL**
Camerei Deputaților*)**CAPITOLUL I****Organizarea Camerei Deputaților****SECȚIUNEA 1****Constituirea Camerei Deputaților**

Art. 1. — Camera Deputaților nou-aleasă se întrunește în ziua și la ora stabilite prin actul de convocare emis de Președintele României, în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată.

Art. 2. — (1) Până la alegerea Biroului permanent lucrările Camerei Deputaților sunt conduse de cel mai în vârstă deputat, în calitate de președinte de vârstă, asistat de cei mai tineri 4 deputați, în calitate de secretari.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele de vârstă sau de către unul ori mai mulți secretari prevăzuți la alin. (1) atrage de drept înlocuirea acestora cu deputatul cel mai în vârstă sau, după caz, cu cei mai tineri deputați din rândul celor prezenți.

(3) În intervalul de timp prevăzut la alin. (1) nu pot avea loc dezbateri parlamentare, cu excepția celor care privesc validarea mandatelor de deputat.

Art. 3. — (1) Pentru validarea mandatelor, Camera Deputaților alege în prima sa ședință o comisie compusă din 30 de deputați, care să reflecte configurația politică a Camerei Deputaților, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

(2) Comisia de validare funcționează pe întreaga durată a mandatului Camerei Deputaților.

Art. 4. — (1) Numărul deputaților care vor fi desemnați în Comisia de validare de către fiecare grup parlamentar se

stabilește în funcție de proporția membrilor săi în numărul total al deputaților.

(2) Propunerile pentru stabilirea numărului de deputați care revine fiecărui grup parlamentar se fac, în condițiile art. 12, de către liderii acestor grupuri și se transmit secretarilor Camerei Deputaților.

(3) Președintele de vârstă prezintă Camerei aceste propuneri în ordinea descrescătoare a numărului membrilor grupurilor parlamentare, iar plenul Camerei Deputaților hotărăște asupra lor cu votul majorității deputaților prezenți.

(4) Propunerile pentru componența nominală a Comisiei de validare se fac de către grupurile parlamentare, în limita numărului de locuri aprobat.

(5) Componența Comisiei de validare este aprobată cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 5. — Comisia de validare își alege un președinte, un vicepreședinte și un secretar, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în 9 grupe de lucru, compuse din câte 3 membri, cu respectarea proporției prevăzute la art. 4 alin. (1).

Art. 6. — (1) Biroul Comisiei de validare repartizează grupelor de lucru dosarele referitoare la alegerea deputaților, primite de la Biroul Electoral Central, cu excepția celor privind membrii grupelor de lucru.

(2) Verificarea legalității alegerii deputaților care compun grupele de lucru se face de către biroul Comisiei de validare.

(3) Biroul Comisiei de validare și grupele de lucru sunt obligate să prezinte comisiei propunerile privind validarea sau invalidarea mandatelor de deputat, în scris, în termen de cel mult 3 zile de la constituirea comisiei. Aceste propuneri se adoptă cu votul majorității membrilor biroului sau al grupelor de lucru.

(4) După expirarea termenului de 3 zile, discutarea dosarelor nesoluționate se face în plenul Comisiei de validare.

*) Republicat în temeiul art. III din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 34 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 26 octombrie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare.

Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 2 iunie 1995, nr. 53 din 14 martie 1996, nr. 51 din 31 ianuarie 2001 și nr. 1.030 din 8 noiembrie 2004.

Prezentul text republicat include modificările și completările aduse regulamentului după ultima republicare prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 32 din 22 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.094 din 24 noiembrie 2004, prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 39 din 22 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.248 din 23 decembrie 2004, precum și prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 34 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 26 octombrie 2005.

(5) Comisia de validare verifică și se pronunță în următoarele situații:

a) asupra contestațiilor conținute în dosarele primite de la Biroul Electoral Central, nesoluționate sau a căror soluționare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare;

b) asupra îndeplinirii de către fiecare deputat a condițiilor de eligibilitate și a depunerii la dosar a tuturor documentelor cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatelor.

Art. 7. — (1) Comisia de validare, în cel mult 4 zile de la constituirea sa, întocmește un raport în care vor fi nominalizați deputații pentru care se propune validarea, invalidarea sau, după caz, amânarea validării mandatelor, cu motivarea pe scurt a propunerilor de invalidare sau de amânare.

(2) Comisia de validare propune validarea mandatelor deputaților ale căror dosare sunt complete și se constată că alegerea respectivilor deputați a fost făcută în conformitate cu prevederile legale.

(3) Comisia de validare propune invalidarea alegerii unui deputat în cazul în care constată încălcarea prevederilor legale privind condițiile de eligibilitate și în cazul în care există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă și irevocabilă, privind săvârșirea de către respectivul deputat a unor infracțiuni legate de derularea procesului electoral.

(4) Amânarea validării mandatului unui deputat se propune de către Comisia de validare plenului Camerei Deputaților, pentru o dată ulterioară, dacă nu s-au putut clarifica, în termenul prevăzut, toate aspectele legate de soluționarea unor contestații și dacă deputatul în cauză nu a depus toate documentele cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatului său. În termen de cel mult 10 zile de la clarificarea problemelor care au justificat amânarea, Comisia de validare va propune validarea sau invalidarea mandatului, după caz.

Art. 8. — Raportul este aprobat de către Comisia de validare cu votul majorității membrilor acesteia.

Art. 9. — (1) Camera Deputaților se întrunește în ședință, de drept, în a 5-a zi de la constituirea Comisiei de validare, pentru dezbaterile raportului acesteia.

(2) Raportul Comisiei de validare se prezintă de către președintele acesteia plenului Camerei Deputaților.

Art. 10. — (1) În cazul deputaților pentru care nu există motive de invalidare potrivit art. 7 alin. (3), se întocmește, pe circumscripții electorale, o listă cu numele și prenumele acestora, asupra căreia Camera Deputaților se pronunță printr-un singur vot. În cazul deputaților pentru care a fost propusă invalidarea mandatului, Camera Deputaților dezbate și se pronunță prin vot pentru fiecare caz în parte.

(2) Validarea sau invalidarea mandatelor de deputat se face cu votul majorității deputaților.

Art. 11. — (1) Camera Deputaților este legal constituită după validarea a două treimi din mandatele de deputați și după depunerea jurământului de către aceștia.

(2) Deputații care refuză depunerea jurământului sunt considerați invalidați. Refuzul depunerii jurământului se constată de către președintele de ședință.

SECȚIUNEA a 2-a

Grupurile parlamentare

Art. 12. — (1) Grupurile parlamentare sunt structuri ale Camerei Deputaților. Ele se pot constitui din cel puțin 10 deputați care au candidat în alegeri pe listele aceluiași partid politic, ale aceleiași formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale.

(2) Deputații unui partid politic sau ai unei formațiuni politice nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

(3) Deputații care au candidat pe listele unei alianțe politice sau alianțe electorale și fac parte din partide politice diferite pot constitui grupuri parlamentare proprii ale partidelor politice din care fac parte.

(4) Deputații partidelor politice, formațiunilor politice, alianțelor politice sau alianțelor electorale care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar, precum și deputații independenți se pot reuni în grupuri parlamentare mixte ori se pot afilia altor grupuri parlamentare constituite potrivit alin. (1).

(5) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au obținut mandatul de deputat în conformitate cu art. 62 alin. (2) din Constituția României, republicată, pot constitui un singur grup parlamentar.

Art. 13. — (1) Deputații care nu au devenit membri ai unor grupuri parlamentare constituite la întrunirea Camerei Deputaților, deputații ale căror grupuri parlamentare s-au desființat, precum și deputații deveniți independenți, prin demisie, prin excludere din partid, prin părăsirea unui grup parlamentar, dacă nu s-au constituit în grupuri parlamentare în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1)–(4), au următoarele drepturi:

a) să intervină la dezbaterile generale, respectiv la dezbaterile motiunilor, într-un interval de 20 de secunde, având posibilitatea să-și cumuleze aceste secunde pentru o singură intervenție realizată printr-un reprezentant comun;

b) să delege un reprezentant comun, în calitate de observator fără drept de vot la lucrările Comitetului liderilor grupurilor parlamentare;

c) să participe la delegațiile în străinătate ale grupurilor de prietenie, ale comisiilor permanente sau pe bază de invitații personale, cu acordul Biroului permanent.

(2) Deputaților prevăzuți la alin. (1) li se vor pune la dispoziție pentru folosință comună, de către secretarul general, pe baza deciziei Biroului permanent, o sală de ședință, logistica adecvată, un autoturism și personal tehnic compus dintr-un șofer și o secretară.

Art. 14. — (1) În prima sa ședință, fiecare grup parlamentar, după constituire, procedează la desemnarea conducerii proprii alcătuite din lider și, după caz, din unul sau mai mulți vicelideri și un secretar.

(2) Liderul grupului parlamentar are următoarele atribuții:

a) prezintă Camerei Deputaților denumirea grupului parlamentar, componența numerică, nominală și conducerea acestuia, precum și orice modificări care survin pe parcursul mandatului;

b) propune Camerei Deputaților reprezentanții grupului parlamentar în Comisia de validare;

c) reprezintă grupul parlamentar și negociază în numele acestuia;

d) nominalizează reprezentanții grupului său parlamentar în comisiile permanente ale Camerei Deputaților, în comisiile speciale sau de anchetă ale acesteia ori în comisiile comune ale Camerei Deputaților și Senatului;

e) nominalizează reprezentanții grupului său parlamentar în instituțiile sau autoritățile publice aflate în subordinea Parlamentului României, în grupurile de prietenie interparlamentare, în structuri parlamentare internaționale la care România este parte;

f) face propuneri și prezintă candidații grupului său parlamentar pentru funcțiile de conducere și pentru reprezentanții acestuia în diverse structuri ale Camerei Deputaților, funcții care îi revin de drept, conform ponderii grupului său parlamentar în configurația politică inițială a Camerei Deputaților și negocierilor între liderii de grup;

g) solicită revocarea din funcție sau înlocuirea reprezentanților grupului său parlamentar din structurile Camerei Deputaților;

h) participă la ședințele Biroului permanent al Camerei Deputaților și la dezbaterile acestuia fără a avea drept de vot;

i) poate cere plenului Camerei Deputaților pauză pentru consultări, verificarea cvorumului, ținerea unor ședințe nepublice ale plenului, încheierea dezbaterilor în Camera Deputaților;

j) informează membrii grupului său parlamentar asupra activităților Camerei Deputaților și ale structurilor acesteia;

k) prezintă plenului Camerei Deputaților reprezentantul grupului său parlamentar care participă la dezbaterile generale;

l) prezintă amendamentele grupului său parlamentar la proiectele de lege și propunerile legislative aflate în dezbaterea comisiilor permanente ale Camerei Deputaților;

m) propune retrimiteră la comisie a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative, în condițiile prezentului regulament;

n) propune plenului Camerei Deputaților modalitatea de vot;

o) prezintă punctul de vedere al grupului său parlamentar cu privire la propunerea de ridicare a imunității parlamentare a unuia dintre membrii propriului grup;

p) își poate delega atribuțiile unuia dintre membrii conducerii grupului său parlamentar; în lipsa acestora se pot delega atribuțiile sale oricărui membru al grupului.

(3) Unul dintre viceliderii grupului parlamentar îl înlocuiește de drept pe lider în lipsa acestuia sau ori de câte ori este nevoie. În absența atât a liderului grupului parlamentar, cât și a viceliderilor și a secretarului acestuia, grupul parlamentar decide desemnarea unui înlocuitor pe durata absenței acestora.

(4) Secretarul grupului parlamentar ține evidența prezenței deputaților grupului, asigură redactarea proceselor-verbale și îndeplinește orice alte atribuții ce sunt stabilite de grupul parlamentar căruia îi aparține.

Art. 15. — În prima ședință de constituire a Camerei Deputaților, grupurile parlamentare sunt prezentate în ordinea mărimii acestora, rezultată în urma alegerilor.

Art. 16. — (1) Grupurile parlamentare, în funcție de ponderea lor în Camera Deputaților, au la dispoziție personal angajat pentru munca de secretariat și de specialitate, logistica necesară în vederea desfășurării activității și autoturisme, potrivit hotărârii Biroului permanent.

(2) Numirea și schimbarea din funcție a personalului angajat se fac la propunerea liderului grupului parlamentar respectiv, în condițiile legii. În condițiile în care un angajat care lucrează pentru grupul parlamentar nu mai este agreeat de către parlamentarii acelui grup sau dacă acel grup parlamentar se desființează, angajatul sau angajații acelui grup parlamentar vor fi transferați pe funcții echivalente, prin grija secretarului general al Camerei Deputaților.

Art. 17. — Președintele Camerei Deputaților împreună cu liderii grupurilor parlamentare repartizează, la începutul primei sesiuni a legislaturii, locurile în sala de ședințe pentru fiecare grup parlamentar.

Art. 18. — Formarea de grupuri parlamentare ale unor partide care nu au obținut mandate în urma alegerilor este interzisă.

Art. 19. — (1) Orice modificare intervenită în componența unui grup parlamentar se aduce la cunoștință președintelui Camerei Deputaților sub semnătura liderului grupului și, după caz, a deputatului care își schimbă apartenența la grupul parlamentar.

(2) Președintele Camerei Deputaților informează deputații, în ședință publică, asupra modificărilor intervenite în componența grupurilor parlamentare.

(3) Orice deputat are dreptul să aducă la cunoștință plenului Camerei Deputaților orice modificare privind apartenența sa la un grup parlamentar.

SECȚIUNEA a 3-a

Alegerea președintelui Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent

Art. 20. — (1) După constituirea legală a Camerei Deputaților se aleg președintele Camerei Deputaților și apoi ceilalți membri ai Biroului permanent al acesteia.

(2) Președintele Camerei Deputaților face parte din Biroul permanent al Camerei Deputaților și este președintele acestuia. Din Biroul permanent al Camerei Deputaților mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori.

(3) Biroul permanent al Camerei Deputaților este format în urma negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei Deputaților, așa cum rezultă din constituirea inițială a grupurilor parlamentare.

(4) Calitatea de președinte al Camerei Deputaților sau cea de membru al Biroului permanent încetează în urma demisiei, a revocării sau a pierderii calității de deputat.

Art. 21. — (1) Președintele Camerei Deputaților este ales pe durata mandatului Camerei, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sunt înscrise, în ordine alfabetică, numele și prenumele tuturor candidaților propuși de grupurile parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

(2) Este declarat ales președinte al Camerei Deputaților candidatul care a întrunit votul majorității deputaților.

(3) Dacă nici un candidat nu a întrunit, după două tururi, votul majorității deputaților, se organizează noi tururi de scrutin, în urma cărora va fi declarat președinte al Camerei Deputaților candidatul care a obținut majoritatea voturilor deputaților prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului prevăzut la art. 67 din Constituția României, republicată.

Art. 22. — Odată cu alegerea președintelui Camerei Deputaților, activitatea președintelui de vârstă ales conform art. 2 încetează de drept.

Art. 23. — (1) Alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice inițiale a Camerei Deputaților și negocierii liderilor grupurilor parlamentare.

(2) În vederea depunerii propunerilor, Camera Deputaților aprobă numărul de locuri din Biroul permanent, negociat de liderii grupurilor parlamentare, așa cum revin, pe funcții, grupurilor parlamentare constituite potrivit configurației politice inițiale a Camerei Deputaților.

(3) Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în limita numărului de locuri stabilit potrivit alin. (2). Lista candidaților propuși pentru Biroul permanent se supune în întregime votului Camerei Deputaților și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților. Dacă nu se realizează această majoritate, se organizează un nou tur de scrutin, în care lista este aprobată cu majoritatea voturilor deputaților prezenți. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 24. — Vicepreședinții, secretarii și chestorii Camerei Deputaților sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni ordinare, la propunerea grupurilor parlamentare cărora le-au fost repartizate locurile respective, în conformitate cu prevederile art. 23.

Art. 25. — Președintele Camerei Deputaților și orice alt membru al Biroului permanent pot fi revocați înainte de expirarea mandatului, cu votul majorității deputaților. Votul este secret și se exprimă prin buletine de vot în cazul președintelui Camerei Deputaților și prin bile în cazul celorlalți membri ai Biroului permanent. Propunerea de revocare se face în scris și este însoțită de semnăturile inițiatorilor.

Art. 26. — (1)* *Revocarea din funcție a președintelui Camerei Deputaților poate fi propusă, când se schimbă majoritatea politică din Camera Deputaților, de către majoritatea deputaților.*

(2)* *Revocarea din funcție a președintelui Camerei Deputaților poate fi propusă și la cererea a minimum o treime din numărul total al deputaților, în una dintre următoarele situații:*

a) *încalcă prevederile Constituției României;*

b) *încalcă grav sau în mod repetat prevederile Regulamentului Camerei Deputaților sau ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.*

(3) Revocarea președintelui Camerei Deputaților poate fi cerută de grupul parlamentar care l-a propus.

(4)* *Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care verifică, din punct de vedere formal, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (7), după caz, urmând ca acesta să introducă în proiectul ordinii de zi a următoarei ședințe de plen propunerea de revocare. Dezbaterea asupra propunerii de revocare se va realiza cu respectarea prevederilor art. 227. Dezbaterea se realizează pe baza unui aviz consultativ al Comisiei juridice, de disciplină și imunități, în legătură cu situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b).*

* Declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005; și-a încetat efectele juridice în data de 2 ianuarie 2006, conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată.

(5) Președintele Camerei Deputaților căruia i s-a cerut revocarea nu poate conduce ședința Biroului permanent sau cea a plenului în care se discută revocarea sa. El va fi înlocuit prin votul Biroului permanent de unul dintre vicepreședinți.

(6) Dacă propunerea de revocare este aprobată de plenul Camerei, se organizează alegerea unui nou președinte, în conformitate cu prevederile art. 21.

(7)* *În cazul în care este revocat președintele Camerei Deputaților, la cererea majorității politice nou-formate, din rândul căreia a fost ales noul președinte, aceasta va ceda o funcție de vicepreședinte pentru tot restul legislaturii grupului parlamentar care a deținut funcția de președinte al Camerei Deputaților, pentru a se respecta configurația politică, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3). Funcția de vicepreședinte, care este cedată, va fi stabilită prin renegociere în interiorul majorității politice respective și va fi precizată în cererea de revocare înaintată Biroului permanent. În cazul în care noul președinte ales aparține unui grup parlamentar din cadrul majorității politice care a propus revocarea, respectarea configurației politice se realizează prin renegociere în cadrul acestei majorități.*

Art. 27. — (1) Revocarea din funcție a oricăruia dintre ceilalți membri ai Biroului permanent poate fi solicitată de grupul parlamentar care l-a propus.

(2)* *Revocarea din funcție a oricăruia dintre ceilalți membri ai Biroului permanent poate fi propusă și la cererea a minimum o treime din numărul total al deputaților, în una dintre următoarele situații:*

a) *încalcă prevederile Constituției României;*

b) *încalcă grav sau în mod repetat prevederile Regulamentului Camerei Deputaților sau ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.*

(3) Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care verifică, din punct de vedere formal, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) sau (2)*, după caz, urmând ca acesta să introducă în proiectul ordinii de zi a următoarei ședințe de plen propunerea de revocare. Dezbateră asupra propunerii de revocare se va realiza cu respectarea prevederilor art. 227. Dezbateră se realizează pe baza unui aviz consultativ al Comisiei juridice, de disciplină și imunități, în legătură cu situațiile prevăzute la alin. (2)* lit. a) și b).

(4) Membrii Biroului permanent al Camerei Deputaților cărora li s-a cerut revocarea nu pot conduce sau, după caz, nu pot participa la conducerea lucrărilor Biroului permanent sau a ședinței în plen a Camerei Deputaților în care se discută revocarea lor; ei vor fi înlocuiți, prin votul Biroului permanent, de unul dintre membrii Biroului permanent care îndeplinește condițiile regulamentare, dar pot fi prezenți în calitate de parte interesată.

(5) Dacă propunerea de revocare este aprobată de plenul Camerei Deputaților, se organizează alegerea unui nou membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, cu respectarea configurației politice inițiale a Camerei, în conformitate cu prevederile art. 23.

(6) Dacă un grup parlamentar din Camera Deputaților s-a desființat, funcțiile aferente aceluși grup parlamentar se redistribuie celorlalte grupuri parlamentare rămase, în mod proporțional.

Art. 28. — (1) Funcția de președinte al Camerei Deputaților, devenită vacantă în timpul legislaturii din alte motive decât revocarea, se ocupă cu respectarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) și ale art. 21.

(2) Funcțiile din Biroul permanent devenite vacante în timpul sesiunii din alte motive decât revocarea se ocupă la propunerea grupului parlamentar căruia i-a fost repartizată funcția respectivă, în condițiile prevăzute la art. 23.

Art. 29. — Odată cu alegerea Biroului permanent, activitatea secretarilor desemnați în condițiile art. 2 alin. (1) încetează.

Art. 30. — Hotărârile prevăzute la art. 1—29 se adoptă prin vot deschis, în afară de cazurile în care se prevede altfel.

SECȚIUNEA a 4-a

Biroul permanent al Camerei Deputaților și Comitetul liderilor grupurilor parlamentare

Art. 31. — (1) Biroul permanent al Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) propune Camerei data începerii și data încheierii sesiunilor parlamentare;

b) solicită președintelui Camerei convocarea unei sesiuni extraordinare;

c) supune aprobării Camerei Deputaților regulamentul acesteia, precum și propunerile de modificare;

d) prezintă Camerei Deputaților spre aprobare proiectul de buget al acesteia și contul de încheiere a exercițiului bugetar. Proiectul de buget se distribuie către deputați împreună cu nota de fundamentare și anexele acestuia, cu cel puțin 7 zile înainte de data supunerii spre aprobare plenului Camerei;

e) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Camerei Deputaților;

f) primește sub formă electronică și asigură difuzarea pe site-ul Camerei Deputaților a proiectelor de legi, propunerilor legislative, proiectelor de hotărâri ale Camerei Deputaților, amendamentelor primite de la Guvern și rapoartelor comisiilor parlamentare, în ordinea depunerii acestora la Secretariatul general al Camerei Deputaților. Documentele menționate pot fi transmise și pe suport hârtie, la solicitarea scrisă a deputaților, formulată la începutul fiecărei sesiuni;

g) hotărăște, în cazul inițiativelor legislative, reținerea lor spre dezbateră și adoptare ca primă Cameră sesizată sau trimiterea la Senat a celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională;

h) difuzează la casele deputaților programul de lucru, ordinea de zi, informarea cu privire la inițiativele legislative înregistrate la Biroul permanent al Camerei Deputaților, proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților, legile adoptate cu privire la care deputații pot sesiza Curtea Constituțională, precum și alte documente care nu sunt menționate la lit. f);

i) întocmește proiectul ordinii de zi a ședințelor Camerei Deputaților și al programului de lucru al acesteia, pe care le transmite Comitetului liderilor grupurilor parlamentare spre dezbateră și aprobare;

j) rezolvă orice sesizare privind situația de incompatibilitate, vacantare, blocaj, obstrucționare sau comportament abuziv din partea biroului comisiei sau a unui grup de deputați al unei comisii permanente, nerezolvată de comisia respectivă;

k) organizează relațiile Camerei cu parlamentele altor state și cu organizațiile parlamentare pe baza consultării, în funcție de natura acțiunilor avute în vedere, a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, a grupurilor parlamentare, a Comisiei de politică externă și a altor comisii permanente, informând Camera Deputaților asupra măsurilor stabilite, inclusiv cu privire la componența nominală a delegațiilor;

l) supune spre aprobare Camerei Deputaților componența delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare mondiale sau regionale, pe baza consultării grupurilor parlamentare și cu respectarea configurației politice inițiale a Camerei;

m) avizează și supune aprobării plenului Camerei structura organizatorică, statul de funcții și regulamentul serviciilor Camerei Deputaților;

n) conduce și controlează serviciile Camerei Deputaților;

o) aprobă regulamentul privind paza și accesul persoanelor în sediul Camerei Deputaților;

p) propune Camerei Deputaților numirea secretarului general și a secretarului general adjunct;

*) Declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005; și-a încetat efectele juridice în data de 2 ianuarie 2006, conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată.

r) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, alte dispoziții legale sau însărcinări date de Camera Deputaților.

(2) La lucrările Biroului permanent participă reprezentantul Guvernului pentru relația cu Parlamentul, liderii grupurilor parlamentare constituite în Cameră, iar la lucrările care vizează activitățile comisiilor participă președinții comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.

(3) Dezbaterile din Biroul permanent se consemnează în stenograme și se introduc pe site-ul Camerei Deputaților, cu excepția celor declarate confidențiale.

(4) Deputații pot consulta stenogramele sau pot obține o copie de pe acestea, cu excepția celor declarate confidențiale de către Biroul permanent, care pot fi numai consultate.

Art. 32. — Biroul permanent se convoacă la cererea președintelui Camerei Deputaților sau la cererea a cel puțin 4 membri ai săi.

Art. 33. — Președintele Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) convoacă deputații în sesiuni ordinare sau extraordinare, conform prevederilor prezentului regulament;

b) conduce lucrările plenului Camerei Deputaților, asistat obligatoriu de 2 secretari, și asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor, precum și respectarea prevederilor prezentului regulament;

c) acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele puse în dezbateri, stabilește ordinea votării, precizează semnificația votului și anunță rezultatul acestuia;

d) conduce lucrările ședințelor Biroului permanent;

e) sesizează Curtea Constituțională în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată;

f) asigură trimiterea de îndată la Senat, spre dezbateri, a proiectelor de legi adoptate sau respinse de Camera Deputaților ori, după caz, Președintelui României, spre promulgare, a legilor votate, în termenele legale;

g) reprezintă Camera Deputaților în relațiile interne și externe;

h) prezintă rapoarte justificative, anual, în fața plenului asupra utilizării fondului președintelui;

i) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, precum și însărcinările date de plenul Camerei Deputaților.

Art. 34. — Vicepreședinții îndeplinesc, prin rotație, atribuțiile președintelui, la cererea sa sau în caz de indisponibilitate a acestuia, precum și alte sarcini încredințate de Biroul permanent.

Art. 35. — Secretarii întocmesc lista înscrierilor la cuvânt, pe baza solicitărilor, în ordinea în care acestea au fost făcute; prezintă propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate plenului Camerei Deputaților, efectuează apelul nominal, consemnează rezultatul votului, țin evidența hotărârilor adoptate, veghează la întocmirea stenogramelor ședințelor plenului Camerei Deputaților, îl asistă pe președintele Camerei Deputaților în realizarea atribuțiilor ce îi revin și îndeplinesc orice alte sarcini permise de la acesta sau de la Biroul permanent.

Art. 36. — (1) Chestorii verifică modul de gestionare a patrimoniului, funcționarea și calitatea serviciilor Camerei Deputaților și fac propuneri corespunzătoare Biroului permanent. Aceștia exercită controlul financiar asupra cheltuielilor efectuate, prezintă Biroului permanent proiectul de buget al Camerei Deputaților și contul de încheiere a exercițiului bugetar anual, asigură menținerea ordinii în sediul Camerei Deputaților și îndeplinesc alte atribuții, în conformitate cu dispozițiile președintelui acesteia sau ale Biroului permanent.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control financiar-contabil chestorii sunt sprijiniți de un corp de control compus din 2 experți contabili și sunt subordonați numai plenului Camerei Deputaților.

(3) La sfârșitul fiecărei sesiuni parlamentare chestorii prezintă plenului Camerei Deputaților un raport cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

Art. 37. — Comitetul liderilor grupurilor parlamentare este alcătuit din liderii grupurilor parlamentare constituite conform configurației politice inițiale și are următoarele atribuții:

a) aprobă ordinea de zi a ședințelor Camerei Deputaților și programul de lucru al acesteia, precum și modificările sau completările aduse ordinii de zi ori programului de lucru;

b) propune plenului Camerei Deputaților modul de organizare a dezbaterilor în plenul Camerei Deputaților prin alocarea pentru fiecare grup parlamentar, în funcție de ponderea sa în numărul total al deputaților, a timpului afectat pentru luările de cuvânt în ședința plenară a Camerei Deputaților; alocarea timpului afectat dezbaterilor este obligatorie la dezbaterile politice și facultativă la dezbaterile generale asupra unui proiect de lege sau asupra unei propuneri legislative;

c) poate include în ordinea de zi dezbaterii unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit.

Art. 38. — (1) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare hotărăște cu majoritatea rezultată din ponderea votului fiecărui membru prezent. Ponderea este dată de proporția grupului parlamentar reprezentat de lider în numărul total al deputaților, conform configurației politice inițiale.

(2) La lucrările Comitetului liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților participă, fără drept de vot, președintele Camerei Deputaților și, dacă este cazul, reprezentantul Guvernului României sau președintele comisiei parlamentare care a depășit termenul de depunere a raportului.

(3) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților se întrunește săptămânal, de regulă miercuri și ori de câte ori este nevoie, la cererea unui lider de grup parlamentar, a președintelui Camerei Deputaților sau a Biroului permanent al Camerei Deputaților.

(4) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare se întrunește și lucrează în mod regulamentar în prezența a mai mult de jumătate din numărul liderilor grupurilor parlamentare, care reprezintă majoritatea deputaților, fiind prezidat de președintele Camerei Deputaților.

SECȚIUNEA a 5-a

Comisiile Camerei Deputaților

1. Dispoziții comune

Art. 39. — Comisiile Camerei Deputaților sunt organisme de lucru ale acesteia, înființate cu scopul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege și de prezentul regulament. Comisiile Camerei Deputaților pregătesc documentele de lucru pentru lucrările în plen ale acesteia și exercită controlul parlamentar.

Art. 40. — (1) Camera Deputaților constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale.

(2) Camera Deputaților constituie, de asemenea, comisii de mediere sau alte comisii comune cu Senatul.

(3) Comisiile permanente ale Camerei Deputaților sunt formate dintr-un număr de 11—33 de deputați, cu excepția Comisiei pentru regulament, care se compune din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar din Camera Deputaților. Numărul membrilor comisiilor permanente se stabilește, pentru fiecare caz în parte, de plenul Camerei Deputaților, la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților. Obiectivele, numărul membrilor, componența nominală și conducerea comisiilor de anchetă sau speciale ale Camerei Deputaților se aprobă de plenul acesteia odată cu constituirea acestora.

(4) Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament, Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor și ai Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, care pot face parte și din altă comisie permanentă. Pe durata mandatului, membrii Biroului permanent pot opta pentru una dintre comisiile permanente.

Art. 41. — (1) Alcătuirea comisiilor Camerei Deputaților se face cu respectarea configurației politice inițiale a acesteia.

(2) Pentru fiecare comisie numărul de locuri care revine fiecărui grup parlamentar sau deputaților independenți se aprobă prin hotărâre a Camerei Deputaților, la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

Art. 42. — Propunerile de membri ai comisiilor Camerei Deputaților se vor face de grupurile parlamentare, în limita locurilor aprobate de plenul Camerei Deputaților, potrivit prevederilor prezentului regulament, în termenul stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

Art. 43. — (1) Numărul membrilor fiecărei comisii a Camerei Deputaților este stabilit, prin acordul liderilor grupurilor parlamentare, cu respectarea configurației politice inițiale a Camerei Deputaților.

(2) În cazul în care nu există dezacord asupra numărului membrilor în comisiile Camerei Deputaților potrivit alin. (1), plenul Camerei Deputaților va aproba, prin hotărâre, componența numerică și nominală a comisiilor acesteia cu votul deschis al majorității deputaților prezenți.

Art. 44. — Dacă grupurile parlamentare nu ajung la un acord asupra componenței uneia sau a mai multor comisii, Biroul permanent supune spre aprobare și Camera Deputaților hotărâște, cu votul majorității membrilor prezenți, asupra candidaturilor susținute de fiecare dintre grupurile parlamentare, respectându-se configurația politică inițială a Camerei.

Art. 45. — (1) În prima lor ședință, convocată de Biroul permanent al Camerei Deputaților, comisiile permanente își aleg birourile, compuse din câte un președinte, 2 vicepreședinți și 2 secretari, cu excepția Comisiei pentru regulament, al cărei birou este compus din președinte, un vicepreședinte și 2 secretari. Funcțiile din biroul Comisiei pentru regulament sunt ocupate în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.

(2) Componența biroului comisiei se stabilește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică inițială a Camerei, așa cum rezultă din constituirea inițială a grupurilor parlamentare.

(3) Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în cadrul numărului de locuri stabilit potrivit alin. (2).

(4) Lista candidaților pentru biroul comisiei se supune în întregime votului membrilor acesteia și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților prezenți.

(5)* Revocarea unui membru din biroul comisiei se hotărâște cu votul majorității deputaților din comisie, la solicitarea grupului parlamentar care l-a propus *sau a mai mult de jumătate din numărul membrilor comisiei*.

Art. 46. — Biroul fiecărei comisii a Camerei Deputaților:

a) propune ordinea de zi a ședințelor, prezentând comisiei lista cuprinzând toate inițiativele legislative și celelalte probleme de competența acesteia;

b) propune proiectul regulamentului de funcționare a comisiei și orice modificare a acestuia;

c) propune sarcinile ce revin deputaților din comisie;

d) adoptă hotărâri în chestiuni care interesează bunul mers al activității comisiei, stabilește atribuțiile personalului tehnic de specialitate al comisiei și controlează îndeplinirea acestora;

e) constituie, cu aprobarea comisiei, dacă este necesar, subcomisii, desemnându-le misiunea, componența și conducerea;

f) invită să ia parte la lucrările comisiei reprezentanți ai societății civile, ai asociațiilor patronale, profesionale sau sindicale, ai administrației publice centrale ori locale, precum și ai altor persoane juridice, precum și persoane fizice, la solicitarea membrilor comisiei, a Guvernului și a persoanelor interesate;

g) organizează, la propunerea membrilor comisiei, ședințe de consultări cu reprezentanți ai societății civile, ai asociațiilor

patronale și profesionale, ai sindicatelor, ai administrației publice centrale sau/și locale;

h) aprobă prezența persoanelor interesate să ia parte la lucrările comisiei în condițiile prevăzute la art. 140 alin. (1) teza a II-a.

Art. 47. — Președintele comisiei:

a) conduce ședințele comisiei;

b) poate propune ca la lucrările comisiei, în scopul realizării lor în bune condiții, să ia parte și alte persoane;

c) convoacă biroul comisiei pentru a stabili modalitățile de îndeplinire a activităților reglementate la art. 46;

d) asigură reprezentarea comisiei în raporturile cu Guvernul României, cu Biroul permanent al Camerei și cu celelalte comisii ale Camerei Deputaților și ale Senatului;

e) îndeplinește alte atribuții cerute de desfășurarea în bune condiții a lucrărilor comisiei prevăzute în prezentul regulament, în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și în regulamentul comisiei;

f) solicită Biroului permanent al Camerei Deputaților, pentru activitatea comisiei și a membrilor acesteia, personal de secretariat și de specialitate, logistica necesară în vederea desfășurării activității comisiei, autoturisme, în mod similar cu liderul de grup.

Art. 48. — Vicepreședinții comisiilor îndeplinesc, pe rând, atribuțiile președintelui, în absența sau potrivit delegării date de către acesta.

Art. 49. — Secretarii comisiilor:

a) țin evidența prezenței membrilor comisiei la ședințele acesteia;

b) asigură redactarea tuturor actelor comisiei;

c) numără voturile exprimate în ședințele comisiei;

d) urmăresc întocmirea proceselor-verbale, realizarea stenogramelor sau înregistrarea ședințelor comisiei, după caz;

e) urmăresc buna funcționare a dotărilor comisiei, precum și activitatea personalului;

f) îndeplinesc orice alte activități necesare bunului mers al activității comisiei, ca urmare a dispozițiilor biroului sau ale președintelui acesteia.

Art. 50. — Înainte de aprobarea ordinii de zi președintele de ședință este obligat să supună votului toate propunerile de modificare sau de completare a ordinii de zi.

Art. 51. — (1) Convocarea ședințelor comisiei se face cu cel puțin 24 de ore înainte de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de un vicepreședinte care îl înlocuiește.

(2) Participarea deputaților la ședințele comisiilor este obligatorie.

(3) Pentru ca ședințele comisiei să se desfășoare în mod regulamentar este necesară prezența majorității membrilor.

(4) Hotărârile comisiilor Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(5) În caz de absență nejustificată de la lucrările comisiei, deputatului i se reține din indemnizația lunară, pentru fiecare zi de absență, o sumă de bani ce reprezintă a 21-a parte din indemnizația lunară, la care se adaugă diurna de deplasare.

(6) Deputatul care absentează de la lucrările comisiei poate fi înlocuit de un alt deputat din același grup, pe baza împuternicirii semnate de liderul grupului parlamentar.

Art. 52. — (1) Ședințele comisiilor parlamentare pot avea loc în același timp cu cele ale plenului Camerei Deputaților, pe baza aprobării date de Biroul permanent, la solicitarea președintelui de comisie.

(2) Ședințele comisiilor parlamentare nu pot avea loc concomitent cu ședința plenului dedicată votului final, potrivit ordinii de zi. De asemenea, lucrările comisiei se suspendă de drept în cazul în care președintele de ședință al Camerei Deputaților solicită prezența deputaților la lucrările în plen.

* Teza finală a acestui text a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005; și-a încetat efectele juridice în data de 2 ianuarie 2006, conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată.

(3) Activitatea comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se desfășoară, de regulă, la sediul Parlamentului. În cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a Biroului permanent, activitatea comisiilor se poate desfășura în afara sediului Parlamentului.

Art. 53. — Ședințele comisiilor Camerei Deputaților sunt publice, cu excepția cazurilor în care plenul acestora prevede altfel. Lucrările comisiilor Camerei Deputaților pot fi transmise pe rețeaua internă de televiziune a Camerei Deputaților și la posturile de radio și televiziune.

Art. 54. — (1) Miniștrii au acces la lucrările comisiilor. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie. Guvernul trebuie înștiințat, prin președintele comisiei, cu cel puțin 24 de ore înainte, cu privire la data, ora și locul desfășurării ședințelor comisiilor.

(2) O dată pe sesiune miniștrii prezintă un raport de activitate și strategia ministerului în fața comisiei de resort a Camerei Deputaților.

Art. 55. — (1) La ședințele comisiilor vor fi invitați să participe deputații și senatorii care au făcut propuneri, care stau la baza lucrărilor acestora, cum ar fi autori de propuneri legislative, de amendamente etc., precum și, la cererea președintelui comisiei, specialiști ai Consiliului Legislativ.

(2) Comisiile pot invita să participe la lucrări persoane interesate, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale și specialiști din partea unor autorități publice sau a altor instituții specializate. Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și specialiștii invitați pot să își prezinte opiniile cu privire la problemele discutate în comisie sau pot înmâna președintelui comisiei documentații ce vizează tematica pusă în discuție.

(3) Numai deputații care sunt membri ai comisiei permanente sau înlocuitorii împuterniciți au drept de vot la lucrările comisiei.

(4) Comisia poate hotărî, la propunerea biroului comisiei, a președintelui sau a unui deputat, limitarea duratei luărilor de cuvânt. Deputații, senatorii și invitații sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea supusă dezbaterii. În caz contrar președintele poate retrage cuvântul. Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte.

Art. 56. — (1) La începerea dezbaterii unui punct aflat pe ordinea de zi, comisia desemnează, la propunerea președintelui sau a unui alt membru, unul ori mai mulți raportori dintre membrii săi.

(2) Raportorul va participa la redactarea raportului sau a avizului comisiei, care va fi supus aprobării acesteia, și poate susține raportul în plenul Camerei.

(3) Rapoartele și avizele vor cuprinde, în mod obligatoriu, pe lângă opinia majorității membrilor comisiei, atât amendamentele admise, cât și părerea contrară motivată a celorlalți deputați din comisie și amendamentele respinse.

Art. 57. — (1) Votul în comisie este, de regulă, deschis.

(2) În anumite situații, hotărâte prin vot de membrii acesteia, se poate recurge și la vot secret.

Art. 58. — (1) Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale și se pot realiza stenograme sau înregistrări, care pot fi consultate de deputați.

(2) La sfârșitul fiecărei ședințe, prin grija biroului comisiei se redactează sinteza lucrărilor și un comunicat de presă.

(3) Sinteza lucrărilor fiecărei comisii se publică săptămânal în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a. Sinteza cuprinde problemele dezbătute, rezultatul votului asupra articolelor și proiectelor de legi, numele și prenumele celor prezenți și ale celor absenți.

2. Comisiile permanente ale Camerei Deputaților

Art. 59. — Comisiile permanente se aleg pe întreaga durată a legislaturii. Denumirile și domeniile de activitate ale comisiilor permanente sunt următoarele:

1. Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare

— restructurarea economiei la nivel macroeconomic și la nivel sectorial; programe de reconstrucție și dezvoltare; prognoză economică; mijloace și instituții specifice ale economiei de piață;

problemele prețurilor și concurenței; libera inițiativă; privatizarea; activitatea economică a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a societăților de investiții financiare, a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital integral de stat sau mixt; importul și exportul de capital;

— alte probleme privind strategia dezvoltării economice și politica reformei.

2. Comisia pentru buget, finanțe și bănci

— bugetul de stat și execuția bugetară; bugetul asigurărilor sociale de stat și execuția acestuia; politica financiară; sistemul de impozite și taxe, asigurări și reasigurări; echilibrul monetar, circulația bănească, credite și sisteme de credite, dobânzi, scont; bursa de valori și efecte; împrumuturi externe ale statului sau garantate de stat; investiții realizate din credite bugetare.

3. Comisia pentru industrii și servicii

— industria și ramurile ei; transporturi, comerț (interior și exterior), turism; protecția consumatorilor; strategii de dezvoltare a industriilor și a serviciilor; asigurarea resurselor de materii prime și energie pentru economia națională; dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii în industrie și în servicii; probleme specifice ale privatizării în industrie și servicii, ale dezvoltării sectorului privat în aceste ramuri; bursele de mărfuri industriale și servicii; strategii de investiții; calitatea produselor industriale și a serviciilor; standarde și mărci; protecția investițiilor și a mărcilor; progresul tehnic și dezvoltarea tehnologică; eficiența și capacitatea concurențială a produselor și serviciilor pe piața internă și externă.

4. Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice

— programe în domeniul agriculturii, horticulturii, zootehniei, pisciculturii, silviculturii, fondului cinegetic; probleme specifice ale privatizării în agricultură; libera inițiativă, forme de proprietate, de asociere, creditare, arendare; gospodărirea fondului funciar; activitatea societăților și regiilor cu capital de stat sau mixt din agricultură, silvicultură și alimentație; servicii pentru agricultură, îmbunătățiri funciare, industrie alimentară și silvicultură.

5. Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale

— drepturile omului și ale cetățeanului; problemele minorităților; libertatea de conștiință; problemele cultelor religioase; libertatea de exprimare prin alte mijloace decât prin cele de informare în masă.

6. Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic

— autonomia locală; reforme administrative; organizarea administrativ-teritorială; statutul funcționarului public; sisteme urbane; rețele urbane și rurale; finanțele publice locale; sisteme ecologice și echilibru ecologic; calitatea aerului, apei, solului; protecția florei, faunei și așezărilor umane; recuperarea zonelor deteriorate; tehnologiile pentru controlul și eliminarea emisiilor poluante; gospodărirea apelor; amenajarea teritoriului; construcții.

7. Comisia pentru muncă și protecție socială

— raporturile individuale de muncă (contractul individual de muncă, timpul de lucru, concediile, protecția muncii, sistemul de salarizare, jurisdicția muncii, statutul juridic al femeii salariate); raporturile colective de muncă (negocierea colectivă, contractul colectiv de muncă, jurisdicția conflictelor colective de muncă); statutul juridic al sindicatelor și al organizațiilor patronale; sistemul asigurărilor sociale (pensii, indemnizații, ajutor de șomaj, alocație de stat); asistența socială (ajutoare materiale, gratuități); ajutoare materiale pentru persoane defavorizate: bătrâni, persoane cu handicap, minori și altele; problematica ocupării forței de muncă.

8. Comisia pentru sănătate și familie

— ocrotirea sănătății populației; asistență sanitară; forme de organizare a rețelei sanitare; problemele sociale ale familiei, mamei și copilului, bătrânilor și persoanelor cu dizabilități; probleme demografice.

9. Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport

— învățământul de toate formele și gradele; cercetarea științifică; activitatea sportivă; problemele tineretului; protecția proprietății intelectuale.

10. Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă

— instituții de artă și cultură; protecția patrimoniului cultural național; activitatea presei și a celorlalte mijloace de informare în masă.

11. Comisia juridică, de disciplină și imunități

— constituționalitatea proiectelor de legi și a propunerilor legislative; reglementări în domeniul dreptului civil, penal, contravențional, procedură civilă, penală, administrativă, organizarea judecătorească; alte reglementări cu caracter precumpănitor juridic; probleme de disciplină parlamentară, incompatibilități și imunități.

12. Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

— probleme privind apărarea, ordinea publică și siguranța națională.

13. Comisia pentru politică externă

— probleme și programe de politică externă a României; dialogul bilateral cu comisiile similare ale parlamentelor altor state și ale organismelor parlamentare internaționale; avizarea tratatelor, convențiilor și altor instrumente internaționale la care aderă România; audierea persoanelor propuse să fie numite în funcția de ambasador al României în străinătate, în urma căreia dă un aviz consultativ.

14. Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții

— examinarea petițiilor primite și cercetarea abuzurilor semnalate prin aceste petiții; efectuarea unei anchete asupra abuzurilor sesizate în cazurile în care Camera Deputaților dispune aceasta ca urmare a prezentării, potrivit regulamentului, a unei cereri în fața plenului Camerei Deputaților.

15. Comisia pentru regulament

— interpretarea regulamentului, monitorizarea și analiza intervențiilor referitoare la procedură formulate în plenul Camerei Deputaților și elaborarea propunerilor de amendare a regulamentului la începutul sesiunii ordinare, când este cazul; evidența și regularitatea cutumelor parlamentare; studierea și informarea operativă a Camerei și a Biroului permanent despre procedurile parlamentare din alte state sau din adunări parlamentare paneuropene; elaborarea și prezentarea Biroului permanent al Camerei Deputaților a propunerilor de modificare și completare a Regulamentului Camerei Deputaților; analizarea sesizărilor trimise de Cameră, de Biroul permanent sau de președintele Camerei cu privire la procedurile și prevederile regulamentului și prezentarea punctului de vedere în Camera Deputaților; avizarea regulamentelor comisiilor permanente.

16. Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor

— tehnologia informației și comunicațiilor, tehnologii avansate specifice domeniului, alinierea la reglementările, respectiv la standardele internaționale, și proprietatea intelectuală în domeniu.

17. Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați

— eliminarea oricăror forme de discriminare după criteriul de sex și îmbunătățirea condiției femeii în societate;

— integrarea principiului egalității de șanse pentru femei și bărbați în inițiativele legislative, în politicile și programele ce interesează atât femeile, cât și bărbații;

— urmărirea aplicării prevederilor referitoare la egalitatea de șanse și de tratament pentru femei și bărbați din documentele internaționale ratificate de România.

Art. 60. — (1) Schimbarea unui membru dintr-o comisie a Camerei Deputaților se face la solicitarea grupului parlamentar care l-a propus, cu aprobarea plenului Camerei Deputaților.

(2) În cazul în care un grup parlamentar își modifică componența sau își încetează existența, Camera Deputaților poate hotărî asupra rămânerii în comisii a deputaților deveniți independenți, în limita locurilor disponibile rămase.

(3) Calitatea de membru al comisiei poate înceta prin demisie sau la propunerea grupului parlamentar din care a făcut parte deputatul, în cazul în care acesta nu mai este membru al

grupului. În acest caz, același grup parlamentar poate propune un alt deputat pentru a fi ales membru al comisiei.

Art. 61. — Comisiile permanente ale Camerei Deputaților examinează proiectele de legi, propunerile legislative, proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților, avizele și amendamentele, în vederea elaborării rapoartelor sau avizelor, după caz; dezbate și hotărăsc asupra altor probleme trimise de Biroul permanent al Camerei Deputaților; pot efectua anchete parlamentare, precum și alte activități, în conformitate cu prevederile prezentului regulament și ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 62. — Biroul permanent trimite, spre examinare și în vederea elaborării rapoartelor, proiectele de legi, propunerile legislative, proiectele de hotărâri ale Camerei și amendamentele formulate de către Guvern comisiei permanente sesizate în fond, în competența căreia intră materia reglementată prin proiectul sau propunerea respectivă. Acesta poate sesiza și alte comisii pentru a-și da avizul cu privire la lucrarea respectivă.

Art. 63. — În cazul în care Biroul permanent sesizează în fond două sau mai multe comisii asupra unei inițiative legislative, comisiile respective vor redacta un raport comun. În cazul în care comisiile sesizate în fond lucrează împreună, conducerea ședințelor se va realiza prin rotație de președinții comisiilor.

Art. 64. — (1) Orice comisie permanentă poate solicita motivat Biroului permanent să întocmească un raport, să participe la întocmirea unui raport comun sau să își dea avizul asupra unui proiect de lege ori a unei propuneri legislative trimise spre examinare altei comisii.

(2) Solicitarea se va realiza în cel mult 5 zile de la sesizarea comisiei ce urmează să întocmească raportul sau să își dea avizul, cu condiția încadrării în termenul de depunere a raportului.

(3) Dacă solicitarea este aprobată, respectivei comisii i se vor trimite și amendamentele deja depuse.

(4) Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă cu care a fost sesizată nu este de competența sa, aceasta poate solicita motivat Biroului permanent, în cel mult 3 zile de la sesizarea ei, trimiterea respectivei inițiative legislative altei comisii.

(5) În cazul în care Biroul permanent refuză solicitările comisiilor prevăzute la alin. (1) și (4), Camera hotărăște prin vot.

Art. 65. — (1) Comisia permanentă sesizată în fond va stabili un termen în care să îi fie remise avizul sau avizele celorlalte comisii care examinează proiectul ori propunerea legislativă, consultându-se cu acestea și ținând seama de termenul de predare a raportului.

(2) Termenul de remitere a avizului sau avizelor nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului.

(3) În caz de nerespectare a acestui termen comisia sesizată în fond își va putea redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

(4) Deputații care nu fac parte din comisia sesizată în fond, precum și Guvernul vor putea depune amendamente într-un termen ce nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului de la anunțarea în plenul Camerei a proiectului de lege sau a propunerii legislative.

(5) Comisia sesizată în fond nu va putea finaliza și depune raportul decât după expirarea unui termen ce nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului.

Art. 66. — La ședințele comisiei sesizate în fond vor fi invitați la dezbateri atât raportorii comisiilor sesizate pentru avize, cât și specialiștii ai Consiliului Legislativ, dacă este necesară prezența acestora.

Art. 67. — (1) În raportul comisiilor sesizate în fond se va face referire la toate avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea respectivă, la toate amendamentele primite, admise ori respinse, la avizul Consiliului Legislativ și la

avizele altor autorități publice, dacă s-au întocmit asemenea avize.

(2) Raportul va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări și/ori completări și se înaintează Biroului permanent.

(3) În cazul în care o comisie examinează în fond mai multe proiecte de legi și propuneri legislative care au același obiect de reglementare se întocmește un singur raport, cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2).

Art. 68. — (1) În cazul în care o comisie are spre examinare în fond mai multe inițiative legislative care au același obiect de reglementare, se întocmește un singur raport.

(2) Prima inițiativă legislativă va fi reținută de comisie ca proiect de bază, pentru care se face propunere de aprobare, iar pentru celelalte inițiative legislative se face propunere de respingere, urmând ca prevederile pe care acestea le conțin să fie considerate amendamente la proiectul propus spre aprobare.

(3) În cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională, ea va solicita Senatului trimiterea inițiativelor legislative care au stat la baza formei adoptate de Senat.

(4) În cazul în care pentru una dintre inițiativele legislative la care se referă alin. (1) s-a aprobat procedură de urgență, raportul se elaborează în procedură de urgență.

Art. 69. — (1) Biroul permanent aprobă termenele de depunere a raportului după consultarea președinților comisiilor sesizate în fond; modificarea acestor termene poate fi aprobată numai de Biroul permanent de cel mult două ori, la solicitarea scrisă a președintelui comisiei sesizate în fond. Termenele aprobate de Biroul permanent, în cazul în care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, nu pot fi, de regulă, mai mici de 10 zile sau mai mari de 15 zile. În cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională, aceste termene nu pot fi, de regulă, mai mici de 14 zile sau mai mari de 60 de zile.

(2) Raportul va fi imprimat și difuzat deputaților cu cel puțin 3 zile înainte de data stabilită pentru dezbaterile proiectului de lege sau a propunerii legislative, în plenum Camerei Deputaților, în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative pentru care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, și cu cel puțin 5 zile în cazul celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională.

(3) Biroul permanent poate stabili adoptarea în procedură de urgență în cazul proiectelor de legi care privesc ratificarea unor tratate și convenții internaționale sau acorduri de împrumut.

Art. 70. — Proiectul se trimite spre reexaminare comisiei sesizate în fond, dacă în urma dezbaterilor în plen se solicită motivat aceasta sau intervin modificări importante pentru conținutul său. Asupra acestei măsuri Camera Deputaților se pronunță prin vot, la propunerea inițiatorului, a președintelui de ședință, a unui grup parlamentar, a președintelui comisiei sesizate sau, după caz, a raportorului acesteia. Președintele de ședință va fixa un termen pentru întocmirea raportului suplimentar și va supune aprobării plenului Camerei Deputaților acest termen.

Art. 71. — (1) Orice comisie permanentă poate porni, la solicitarea unuia sau a mai multor membri ai săi, o anchetă, în cadrul competenței sale, cu încuviințarea plenului Camerei Deputaților, privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de administrația publică.

(2) Pentru a obține încuviințarea comisiei permanente și prezenta o cerere motivată, adoptată cu votul majorității membrilor săi, în care vor fi enunțate materiile ce formează obiectul anchetei, scopul ei, mijloacele necesare și termenul până la care raportul comisiei urmează să fie prezentat plenului Camerei Deputaților.

3. Comisii speciale ale Camerei Deputaților

Art. 72. — (1) Camera Deputaților poate constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte legislative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri,

indicate în hotărârea de înființare a comisiei, la propunerea a 50 de deputați din cel puțin două grupuri parlamentare. Propunerile legislative astfel elaborate nu se mai supun examinării altor comisii.

(2) Prin aceeași hotărâre se vor indica: denumirea și obiectivele comisiei, precum și componența acesteia. Componența comisiei și biroul acesteia se stabilesc la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică inițială a Camerei Deputaților.

(3) Comisiile speciale constituite potrivit alin. (1) au același statut ca și comisiile permanente.

(4) Membrii comisiilor speciale își păstrează și calitatea de membru al comisiilor permanente.

(5) Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiei vor fi reglementate de biroul acesteia, în măsura în care prevederile art. 39—58 nu sunt îndestulătoare.

4. Comisii de anchetă ale Camerei Deputaților

Art. 73. — (1) În condițiile în care se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun, Camera Deputaților poate hotărî inițierea unei anchete parlamentare.

(2) Ancheta poate fi realizată de o comisie permanentă, în condițiile art. 71, sau de o comisie de anchetă parlamentară înființată în acest scop.

Art. 74. — (1) Anchetele parlamentare nu pot avea ca obiect investigarea unor fapte sau activități care fac obiectul unor anchete judiciare sau care se află pe rolul unor instanțe de judecată.

(2) O anchetă parlamentară încetează de drept în momentul deschiderii unor proceduri judiciare privitoare la faptele sau activitățile care constituie obiectul ei, situație în care Biroul permanent al Camerei Deputaților anunță organele de urmărire penală că pot avea acces la toate documentele referitoare la cazul în speță, aflate în arhiva Camerei Deputaților.

Art. 75. — La cererea a minimum 50 de deputați din cel puțin două grupuri parlamentare Camera Deputaților va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă, prevederile art. 39—58 și ale art. 72 alin. (2)—(5) fiind aplicabile.

Art. 76. — (1) În vederea audierii, Comisia de anchetă parlamentară poate cita orice persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei.

(2) Persoanele citate sunt obligate să se prezinte în fața Comisiei de anchetă parlamentară.

(3) La cererea Comisiei de anchetă parlamentară orice persoană care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării ori care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze la termenele stabilite. Instituțiile și organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările Comisiei de anchetă parlamentară în termenul stabilit de aceasta.

(4) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, este necesară întocmirea unor rapoarte de expertiză, Comisia de anchetă parlamentară solicită efectuarea de expertize.

(5) Dispozițiile legii referitoare la citarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(6) Președintele comisiei care efectuează ancheta atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe și că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea penală.

(7) Comisia poate solicita în cursul investigațiilor și accesul, în condițiile legii, la informații clasificate.

(8) Cheltuielile necesare efectuării expertizelor și a altor acte procedurale, ce țin de activitatea comisiei, se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui Comisiei de anchetă parlamentară.

Art. 77. — Lucrările Comisiei de anchetă parlamentară se încheie cu redactarea unui raport asupra anchetei derulate, care se dezbate de Camera Deputaților, în termen de 15 zile de la depunere. Termenul maxim pentru realizarea unei anchete de către o comisie este de 180 de zile, termen în care comisia trebuie să depună raportul final. La cererea motivată a biroului Comisiei de anchetă parlamentară, plenul Camerei Deputaților poate să prelungească doar o singură dată acest termen cu maximum 60 de zile.

Art. 78. — (1) Concluziile, răspunerile și măsurile conținute în raportul privind ancheta parlamentară, dezbătute de către Camera Deputaților, vor fi reflectate în conținutul unei hotărâri care, după adoptare, va fi înaintată, dacă se impune, împreună cu raportul, autorităților competente în vederea examinării și soluționării.

(2) Pentru soluționarea problemelor rezultate din hotărârea Camerei Deputaților și din raportul Comisiei de anchetă parlamentară, autoritățile competente pot avea acces la toate documentele ce au stat la baza întocmirii respectivului raport, care se păstrează în arhiva Camerei, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(3) Autoritățile sesizate cu hotărârea Camerei Deputaților și cu raportul comisiei de anchetă parlamentară au obligația să informeze, în termen de 30 de zile de la adoptarea soluției, Biroul permanent al Camerei Deputaților privind soluțiile adoptate și motivarea acestora. Biroul permanent va prezenta plenului Camerei Deputaților informarea autorităților sesizate.

Art. 79. — Dispozițiile art. 76, 77 și 78 se aplică și în cazul comisiilor permanente care desfășoară anchete potrivit art. 71.

5. Comisii de mediere*)

Art. 80. — (1) Dacă una dintre Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului vor iniția procedura de mediere.

(2) În acest scop Biroul permanent va propune Camerei Deputaților, după consultarea grupurilor parlamentare, un număr de 7 deputați care vor face parte din comisia de mediere, urmărindu-se respectarea configurației politice a Camerei.

(3) Deputații aprobați de Camera Deputaților, împreună cu 7 senatori desemnați de Senat, formează comisia de mediere.

Art. 81. — (1) Comisia de mediere se reunește la sediul uneia dintre Camere la convocarea președintelui comisiei sesizate în fond de la Camera care a adoptat ultima proiectul și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

(2) Conducerea lucrărilor se realizează prin rotație de către un deputat sau un senator, stabilit de comisie.

Art. 82. — Hotărârile comisiei se iau cu acordul majorității membrilor acesteia. În caz de egalitate la 7 voturi decide votul președintelui care conduce ședința comisiei în momentul votării.

Art. 83. — (1) Activitatea comisiei încetează odată cu depunerea raportului, a cărui aprobare are loc în condițiile art. 82, precum și în cazul în care comisia nu ajunge la un acord asupra raportului în termenul stabilit.

(2) În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la textele aflate în divergență, în termenul stabilit potrivit art. 81 alin. (1), sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii în ședința comună a celor două Camere, potrivit regulamentului acestor ședințe.

CAPITOLUL II

Desfășurarea lucrărilor Camerei Deputaților

SECȚIUNEA 1

Sesiunile și actele Camerei Deputaților

Art. 84. — (1) Camera Deputaților își desfășoară activitatea în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

(2) Camera Deputaților se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a Biroului permanent sau a cel puțin unei treimi din numărul deputaților.

(3) Cererea de convocare a unei sesiuni extraordinare se face în scris și va cuprinde ordinea de zi, precum și perioada de desfășurare a sesiunii. Neaprobarea de către Cameră a ordinii de zi solicitate împiedică ținerea sesiunii extraordinare.

(4) Convocarea Camerei Deputaților se face de către președintele acesteia. Președintele nu va lua în considerare cererile pentru convocarea unei sesiuni extraordinare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) și (3).

(5) În timpul sesiunilor, deputații lucrează în ședințe în plen, în comisii, în grupuri parlamentare, la nivelul birourilor parlamentare, în circumscripțiile electorale ori îndeplinesc alte sarcini dispuse de Camera Deputaților.

(6) În afara sesiunilor deputații își pot desfășura activitatea, cu aprobarea Biroului permanent, în comisii permanente sau speciale ori îndeplinesc alte sarcini dispuse de Camera Deputaților.

(7) În afara sesiunilor deputații pot lucra în grupuri parlamentare, din dispoziția sau cu aprobarea conducerii grupurilor, și își exercită mandatul la nivelul birourilor parlamentare și în circumscripțiile electorale.

Art. 85. — Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri, moțiuni simple, mesaje, declarații, rezoluții și alte acte politice în prezența majorității deputaților, conform prevederilor prezentului regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Ordinea de zi și programul de lucru ale Camerei Deputaților

Art. 86. — (1) Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru ale Camerei Deputaților pentru săptămâna următoare se întocmesc de Biroul permanent.

(2) Biroul permanent, din proprie inițiativă sau la solicitarea motivată a inițiatorului, poate include în proiectul ordinii de zi dezbaterii unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit.

Art. 87. — (1) Ordinea de zi a Camerei Deputaților cuprinde toate problemele care se supun dezbaterii și adoptării Camerei.

(2) Proiectele de legi și propunerile legislative se înscriu în proiectul ordinii de zi în termen de cel mult 5 zile de la primirea de către Biroul permanent a raportului comisiei sesizate în fond, în cazul în care Camera Deputaților a fost sesizată ca primă Cameră, și în termen de cel mult 7 zile pentru cele în care este Cameră decizională.

(3) Proiectele de hotărâri se înscriu în proiectul ordinii de zi, în termen de cel mult 5 zile de la primirea de către Biroul permanent a raportului comisiei sesizate în fond.

(4) La întocmirea și adoptarea ordinii de zi în domeniul legislativ se va asigura prioritate cererilor adresate de birourile comisiilor permanente, dezbaterilor în procedură de urgență, cererilor pentru adoptarea unei asemenea proceduri, proiectelor de legi și propunerilor legislative pentru care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată și dezbaterii rapoartelor întocmite de comisiile de mediere.

*) Conform art. 155 alin. (1) din Constituția României, republicată, procedura medierii se referă doar la proiectele de legi și propunerile legislative în curs de legiferare, înregistrate înainte de adoptarea Legii de revizuire a Constituției României, rămânând aplicabilă legilor constituționale.

(5) Alte propuneri sau documente decât cele din domeniul legislativ se transmit Biroului permanent, pentru a fi incluse în proiectul ordinii de zi, cu cel puțin două zile înainte de ședința Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, dacă prin lege, prin prezentul regulament sau prin hotărâre a Camerei Deputaților nu se prevede un termen mai scurt.

(6) Cererile Președintelui României, rapoartele și declarațiile primului-ministru se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

(7) Proiectul de lege sau propunerea legislativă transmisă spre reexaminare în baza prevederilor art. 104 alin. (3) se înscrie cu prioritate pe ordinea de zi pentru dezbateri în procedură de urgență.

Art. 88. — Programul de lucru al Camerei Deputaților se stabilește în concordanță cu ordinea de zi și poate cuprinde măsuri pentru organizarea dezbaterilor Camerei.

Art. 89. — Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt săptămânale și se aprobă de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare în ziua de miercuri a fiecărei săptămâni de lucru a Camerei, pentru săptămâna următoare.

Art. 90. — În cazuri excepționale, modificarea ordinii de zi sau a programului de lucru se aprobă de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, la cererea Biroului permanent.

Art. 91. — (1) Ordinea de zi și programul de lucru aprobate se transmit în scris și pe suport electronic deputaților și grupurilor parlamentare și se afișează la sediul Camerei Deputaților în aceeași zi în care au fost aprobate de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în caz de modificare sau de completare a ordinii de zi ori a programului de lucru.

(3) În prima ședință a Camerei, după votul din Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, liderii grupurilor parlamentare au dreptul să prezinte Camerei poziția grupului față de ordinea de zi și programul de lucru.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura legislativă

Art. 92. — (1) În exercițiul dreptului de inițiativă legislativă, Guvernul înaintează Camerei proiecte de legi. Deputații, senatorii și cetățenii prevăzuți la art. 74 din Constituția României, republicată, pot prezenta Camerei Deputaților propunerile legislative. Acestea trebuie să fie însoțite de o expunere de motive și redactate în forma cerută pentru proiectele de legi.

(2) Deputații pot prezenta și proiecte de hotărâri ale Camerei Deputaților.

(3) În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), președintele Biroului permanent solicită avizul Consiliului Legislativ și punctul de vedere sau informarea, după caz, a Guvernului, care trebuie depuse în maximum 15 zile de la data solicitării. Punctul de vedere al Guvernului poate conține și amendamente.

(4) În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile.

(5) În cazul în care Consiliul Legislativ sau Guvernul nu transmite, în termen de 15 zile de la solicitare, avizul, punctul de vedere sau informarea, după caz, Biroul permanent va stabili comisia sesizată în fond, comisiile de aviz, termenul de depunere a raportului pentru propunerea legislativă respectivă, trimițând proiectul pentru dezbateri și întocmirea raportului.

(6) Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de

stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de pregătire a raportului.

(7) În cazul propunerilor legislative inițiate de cetățeni, președintele Camerei Deputaților, înainte de comunicarea lor către deputați și de sesizarea în fond a comisiei permanente competente, va solicita Curții Constituționale verificarea îndeplinirii condițiilor constituționale pentru exercitarea inițiativei legislative.

(8) Potrivit art. 75 din Constituția României, republicată, se supun spre dezbateri și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată:

1. proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri;

2. proiectele legilor organice prevăzute în Constituția României, republicată, la:

a) art. 31 alin. (5) — Organizarea și funcționarea serviciilor publice de radio și televiziune și controlul parlamentar al acestora;

b) art. 40 alin. (3) — Dreptul de asociere, respectiv incompatibilitatea cu calitatea de membru al partidelor politice a unor categorii socioprofesioniste;

c) art. 55 alin. (2) și (3)* — Condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare de către cetățenii români;

d) art. 58 alin. (3) — Organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului;

e) art. 73 alin. (3) — Categoriile de legi;

— lit. e) — organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

— lit. k) — contenciosul administrativ;

— lit. l) — organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;

— lit. n) — organizarea generală a învățământului;

— lit. o) — organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;

f) art. 79 alin. (2) — Înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ;

g) art. 102 alin. (3) — Guvernul — rolul și structura;

h) art. 105 alin. (2) — Incompatibilitățile cu funcția de membru al Guvernului;

i) art. 117 alin. (3) — Înființarea de autorități administrative autonome;

j) art. 118 alin. (2) și (3) — Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, statutul cadrelor militare și reglementări similare referitoare la celelalte componente ale forțelor armate;

k) art. 120 alin. (2) — Raporturile cetățenilor aparținând unei minorități naționale cu serviciile publice deconcentrate în unitățile administrativ-teritoriale, unde respectivele minorități au o pondere semnificativă, în ceea ce privește utilizarea limbii materne;

l) art. 126 alin. (4) și (5) — Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, regulile de funcționare ale acesteia și înființarea de instanțe judecătorești specializate în anumite materii;

m) art. 142 — Curtea Constituțională.

(9) Potrivit art. 75 din Constituția României, republicată, se supun spre dezbateri și adoptare Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională:

1. toate proiectele de legi și propunerile legislative de nivelul legilor ordinare, altele decât cele pentru ratificarea tratatelor internaționale sau a altor acorduri internaționale, precum și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestora;

*) Declarat neconstituțional, în ceea ce privește referirea la art. 55 alin. (3) din Constituția României, republicată, prin Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005; și-a încetat efectele juridice în data de 2 ianuarie 2006, conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată.

2. proiectele legilor organice prevăzute în Constituția României, republicată, la:

- a) art. 3 alin. (2) — Frontierele țării;
- b) art. 5 alin. (1) — Dobândirea și pierderea cetățeniei române;
- c) art. 12 alin. (4) — Simboluri naționale;
- d) art. 16 alin. (4) — Dreptul cetățenilor Uniunii Europene de a alege și de a fi aleși în autoritățile publice locale;
- e) art. 44 alin. (2) — Dreptul de proprietate privată;
- f) art. 52 alin. (2) — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică;
- g)*) art. 63 alin. (1) — *Prelungirea mandatului Parlamentului;*
- h)*) art. 70 alin. (1) — *Jurământul deputaților și senatorilor;*
- i) art. 73 alin. (3) — Categoriile de legi:
 - lit. a) — sistemul electoral, organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente;
 - lit. b) — organizarea, funcționarea și finanțarea partidelor politice;
 - lit. d) — Organizarea și desfășurarea referendumului;
 - lit. f) — regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;
 - lit. g) — regimul stării de asediu și al stării de urgență;
 - lit. h) — infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;
 - lit. i) — acordarea amnistiei sau a grațierii colective;
 - lit. j) — statutul funcționarilor publici;
 - lit. m) — regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;
 - lit. p) — regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;
 - lit. r) — statutul minorităților naționale din România;
 - lit. s) — regimul general al cultelor;
- j) art. 83 alin. (3) — Prelungirea mandatului Președintelui;
- k) art. 123 alin. (3) — Atribuțiile prefectului;
- l) art. 125 alin. (2) — Statutul judecătorilor în raport cu Consiliul Superior al Magistraturii;
- m) art. 128 alin. (2) — Folosirea limbii materne și a interpretului în fața instanțelor judecătorești de către cetățenii români aparținând minorităților naționale;
- n) art. 136 alin. (3), (4) și (5) — Obiectul exclusiv al proprietății publice, darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică, inviolabilitatea proprietății private;
- o) art. 141 — Consiliul Economic și Social.

(10) Proiectele de legi se înaintează Camerei Deputaților însoțite de avizul Consiliului Legislativ.

Art. 93. — Proiectele de legi, propunerile legislative și proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților se distribuie deputaților după prezentarea lor la Biroul permanent.

Art. 94. — (1) La începutul fiecărei ședințe în plenul Camerei Deputaților, președintele de ședință va anunța că a fost realizată distribuția către deputați a documentelor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru informarea acestora.

(2) La casele deputaților se vor distribui programul de lucru, ordinea de zi, informarea privind proiectele de legi, propunerile legislative și proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților. Informarea va cuprinde titlul, inițiatorul, comisiile sesizate în fond și comisiile ce vor întocmi aviz, precum și termenele de depunere a raportului și a amendamentelor.

(3) Tot la casele deputaților se vor distribui lista rapoartelor ce au fost întocmite de comisiile sesizate în fond în ordinea cronologică a depunerii lor la Biroul permanent, lista proiectelor de legi și a propunerilor legislative ce au fost adoptate de cele două Camere și pentru care se poate exercita dreptul de sesizare a Curții Constituționale, conform legii, lista conținutului fiecărui Monitor Oficial al României și textele integrale ale moțiunilor simple și de cenzură.

(4) Conținutul documentelor prevăzute la alin. (1) și (2) este imprimat prin grija personalului de specialitate al Camerei Deputaților, la solicitarea expresă a deputaților. Accesarea acestor documente se va putea face și de la cabinetele deputaților din circumscripții care vor fi conectate la baza de date a Camerei Deputaților.

Art. 95. — Proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de hotărâri ale Camerei prevăzute la art. 94 se trimit de îndată de Biroul permanent spre dezbatere și avizare comisiilor permanente competente, cu respectarea prevederilor art. 92, după caz.

Art. 96. — (1) Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative poate să își retragă proiectul sau propunerea până la aprobarea ordinii de zi pe care a fost înscris.

(2) În cazul în care o propunere legislativă aparține mai multor inițiatori, este necesar acordul scris al tuturor inițiatorilor pentru retragerea respectivei propuneri.

Art. 97. — (1) După examinarea și dezbaterile proiectului de lege sau a propunerii legislative, comisia permanentă sau comisiile permanente sesizate în fond întocmesc, în termenul stabilit, un raport.

(2) Raportul comisiei sesizate în fond va propune adoptarea, adoptarea cu modificări ori respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative și va cuprinde amendamentele admise și amendamentele respinse, cu menționarea autorilor acestora, avizele celorlalte comisii, referiri la modul cum s-au soluționat propunerile cuprinse în avizul Consiliului Legislativ, referiri cu privire la punctul de vedere al Guvernului, dacă există implicații financiare asupra bugetului de stat sau asupra bugetului asigurărilor sociale de stat, alte avize, dacă este cazul, precizări cu privire la articolele care intră în competența decizională a Camerei Deputaților, respectiv a Senatului, în cazul în care Camera Deputaților este Camera decizională, iar în situația proiectelor de legi privind aprobarea sau respingerea ordonanțelor se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

(3) Raportul se transmite Biroului permanent, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia Guvernului, deputaților și inițiatorilor, cu respectarea termenului prevăzut la art. 69 alin. (2).

(4) În situația prevăzută la art. 105 alin. (3) comisia va întocmi un raport care va cuprinde propunerea de adoptare ori adoptare cu modificări a proiectului sau a propunerii legislative.

Art. 98. — Proiectele și propunerile legislative avizate potrivit art. 95—97 se supun dezbaterii Camerei în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată, în condițiile regulamentului.

Art. 99. — (1) Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul, sub semnătura unui membru al Guvernului, au dreptul de a prezenta amendamente la comisia sesizată în fond, în termenele stabilite de art. 65 alin. (4).

(2) Pentru propunerile legislative elaborate de o comisie parlamentară specială amendamentele se depun la acea comisie în termen de 7 zile de la anunțarea în plenul Camerei Deputaților. În aceeași zi cu anunțarea în plen propunerea legislativă se comunică Guvernului. După expirarea termenului de depunere a amendamentelor, comisia este obligată în termen de 5 zile să întocmească un raport suplimentar asupra acestora, care se va difuza deputaților. Numai după împlinirea acestui termen propunerea legislativă poate fi înscrisă pe ordinea de zi.

(3) Amendamentele formulate de către deputați se depun în scris, motivat și sub semnătura inițiatorului, la comisia sesizată în fond, cu precizarea, dacă este cazul, a grupului parlamentar din care face parte.

*) Declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005; și-a încetat efectele juridice în data de 2 ianuarie 2006, conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată.

(4) Amendamentele Guvernului se depun numai sub semnătura unui membru al Guvernului la Biroul permanent și vor fi transmise comisiei sesizate în fond.

(5) Data depunerii amendamentului este data înregistrării sale la comisie sau la Biroul permanent, după caz, unde se va ține o evidență specială a tuturor amendamentelor primite. La cerere, se va elibera autorului o dovadă că amendamentul a fost primit.

(6) Comisia sesizată în fond sau, după caz, comisia specială se pronunță asupra tuturor amendamentelor înregistrate, cu respectarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Numai în cazul în care consideră necesar comisia va solicita și avizul unei alte comisii asupra unuia sau mai multor amendamente.

(7) Președintele comisiei sesizate în fond poate solicita punctul de vedere al Consiliului Legislativ cu privire la unele amendamente, punct de vedere care va fi trimis în termenul stabilit de comisie.

(8) Pentru amendamentele orale, prezentate în plen, cu respectarea art. 108 alin. (3), avizul comisiei se dă tot oral de către raportor, la solicitarea președintelui Camerei.

(9) Este interzis președintelui Camerei să supună dezbaterii sau votului un amendament asupra căruia comisia nu s-a pronunțat, cu excepția situației prevăzute la art. 37 lit. c).

Art. 100. — (1) Dezbaterea generală a proiectului de lege sau a propunerii legislative este precedată de prezentarea de către inițiator a motivelor care au condus la promovarea proiectului, precum și a raportului comisiei permanente de către președintele acesteia sau de un raportor desemnat de comisie.

(2) Președintele comisiei, raportorul și membrii acesteia pot fi asistați pe toată perioada dezbaterilor de experți parlamentari din cadrul Camerei Deputaților.

Art. 101. — Pentru dezbaterea generală a proiectului sau a propunerii legislative fiecare grup parlamentar poate să desemneze un singur reprezentant. Președintele Camerei dă cuvântul reprezentanților grupurilor parlamentare în ordinea înscrierii. El poate propune Camerei limitarea timpului destinat dezbaterii generale.

Art. 102. — Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative, președintele comisiei sesizate în fond sau raportorul acestei comisii are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

Art. 103. — În faza dezbaterii generale a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

Art. 104. — (1) Dacă prin raportul comisiei sesizate în fond se propune respingerea proiectului, a propunerii legislative sau a proiectului de hotărâre a Camerei Deputaților, după încheierea dezbaterii generale președintele cere Camerei să se pronunțe prin vot.

(2) Votul cu privire la propunerea de respingere poate fi dat și într-o ședință specială de vot.

(3) În cazul în care Camera Deputaților nu este de acord cu propunerea de respingere, dezbaterea pe articole se va face într-o ședință ulterioară conform ordinii de zi, urmând să fie luate în considerare amendamentele depuse la comisia sesizată în fond și care sunt înscrise în raport ca amendamente respinse, procedura finalizându-se cu propunerea de adoptare a respectivei inițiative ori hotărâri a Camerei Deputaților, sau președintele va trimite spre reexaminare proiectul comisiei sesizate în fond, cu stabilirea termenului pentru un nou raport.

Art. 105. — (1) În situația ordonanțelor se supune la vot proiectul de lege de aprobare a ordonanței, dacă prin ultimul raport al comisiei sesizate în fond se propune aprobarea sau aprobarea cu modificări a acesteia. În cazul în care comisia sesizată în fond propune respingerea ordonanței se va supune votului proiectul legii de respingere a ordonanței.

(2) După dezbaterea ultimului raport întocmit, dacă plenul Camerei nu reușește să adopte proiectul de lege referitor la ordonanță, în condițiile în care Camera Deputaților este Cameră decizională, respectivul proiect se va rediscuta în sesiunea următoare pornind de la forma cu care Camera a fost sesizată inițial pe baza ultimului raport întocmit de comisia sesizată în fond.

(3) În cazul în care competența decizională aparține Senatului și se va constata că plenul Camerei nu a reușit să se pronunțe asupra ordonanței de urgență, se vor aplica prevederile art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Art. 106. — Camera Deputaților trece la dezbaterea pe articole a proiectului sau a propunerii legislative numai atunci când în raportul comisiei sesizate în fond există amendamente admise sau respinse.

Art. 107. — (1) La discutarea articolelor la care s-au făcut amendamente deputații pot lua cuvântul pentru a-și exprima punctul de vedere. De asemenea, pot lua cuvântul reprezentantul Guvernului sau al inițiatorului și raportorul comisiei sesizate în fond.

(2) Luarea de cuvânt a unui deputat cu privire la un text ce urmează să fie supus votului Camerei Deputaților are, de regulă, durata de 5 minute. La începutul dezbaterii proiectului de lege sau a propunerii legislative se poate stabili și altă durată a intervenției. După luările de cuvânt ale deputaților asupra unui anumit text pot lua cuvântul inițiatorul proiectului și raportorul comisiei sesizate în fond.

(3) Președintele de ședință poate supune spre aprobare sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.

Art. 108. — (1) Discutarea articolelor începe cu amendamentele depuse la comisii, admise și respinse.

(2) În cursul dezbaterilor deputații, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(3) În plenul Camerei se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință și la raportorul comisiei sesizate în fond.

(4) În plenul Camerei nu pot fi depuse amendamente de fond.

Art. 109. — Când dezbaterea amendamentelor relevă consecințe importante asupra proiectului de lege sau a propunerii legislative, președintele Camerei Deputaților poate trimite textele în discuție comisiei sesizate în fond, cu stabilirea termenului de prezentare a punctului de vedere. În acest caz autorii amendamentelor au dreptul să fie ascultați în cadrul comisiei. Același drept îl au și reprezentanții Guvernului.

Art. 110. — (1) Discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune eliminarea unora dintre textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și continuă cu cele privind modificarea sau completarea acestuia.

(2) Supunerea la vot a amendamentelor se face în următoarea ordine: în primul rând, se supun votului amendamentele prin care se propune eliminarea unor texte, apoi amendamentele de modificare și/sau de completare propuse de comisia sesizată în fond, urmând amendamentele de modificare și/sau de completare respinse și cuprinse în raportul comisiei și apoi cele de corelare tehnico-legislativă, gramaticale și lingvistice.

(3) Camera se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, în afară de cazul în care adoptarea unuia exclude acceptarea celorlalte.

(4) Textele articolelor la care nu se formulează amendamente, obiecții și observații se consideră adoptate. Textele articolelor la care s-au formulat amendamente sau asupra cărora s-au făcut

obiecții și observații se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

(5) Dacă toate amendamentele referitoare la un articol sunt respinse, se supune votului textul inițiatorului sau textul Senatului, în cazul în care Camera Deputaților este Camera decizională.

(6) Rezultatul votului — numărul de voturi pentru, împotriva și numărul abținerilor — va fi anunțat de președintele de ședință și va fi consemnat în stenogramă.

(7) Articolul în forma rezultată din aprobarea textelor se supune, în integralitate, votului și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 111. — (1) Proiectul de lege sau propunerea legislativă, în forma rezultată din dezbaterile pe articole, se supune Camerei spre adoptare în condițiile existenței cvorumului legal.

(2) Votul final poate avea loc într-o ședință consacrată acestui scop, conform programului de lucru aprobat. În cazul în care până la data ședinței de vot final, stabilită prin ordinea de zi, dezbaterile pe articole nu s-a încheiat, votul final se amână de drept.

(3) Proiectul de lege sau propunerea legislativă la care nu s-au făcut amendamente până la data ședinței de vot se supune direct votului final, după prezentarea de către inițiator a expunerii de motive și de către comisia sesizată în fond a raportului, precum și după audierea punctelor de vedere ale reprezentanților grupurilor parlamentare.

Art. 112. — În cazul prevăzut la art. 37 lit. c) dezbaterile se face potrivit procedurii legislative obișnuite, luându-se în discuție toate amendamentele depuse la comisie în termenul prevăzut de prezentul regulament, precum și cele care se formulează în timpul dezbaterilor, conform art. 108 alin. (3).

Art. 113. — (1) În temeiul art. 75 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată, Camera Deputaților, ca prima Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectului de lege sau a propunerii legislative în termen de 45 de zile de la data prezentării la Biroul permanent. Fac excepție codurile și legile de complexitate deosebită, asupra cărora se pronunță în termen de 60 de zile de la data prezentării la Biroul permanent și ordonanțele de urgență, pentru care termenul este de 30 de zile de la data depunerii acestora la Camera Deputaților.

(2) La data expirării termenelor prevăzute la alin. (1) proiectele de legi sau propunerile legislative se consideră adoptate de Camera Deputaților și se trimit Senatului sub semnătura președintelui Camerei Deputaților.

(3) Amendamentele, avizele și, eventual, raportul care nu a fost dezbătut în plen se vor transmite Senatului ca material documentar.

Art. 114. — Dispozițiile art. 93—112 sunt aplicabile și pentru proiectele de legi primite din partea Senatului, când acesta este prima Cameră sesizată, Camera Deputaților fiind Camera decizională.

SECȚIUNEA a 4-a

Procedura de urgență

Art. 115. — (1) La cererea inițiatorului, la propunerea Biroului permanent sau a unui grup parlamentar, Camera Deputaților poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative în procedură de urgență.

(2) Cererea inițiatorului, propunerile Biroului permanent și ale grupurilor parlamentare se supun aprobării Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

(3) Proiectele de legi referitoare la armonizarea legislației României cu cea a Uniunii Europene și a Consiliului Europei și cele privind aprobarea sau respingerea ordonanțelor de urgență

se supun de drept dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților în procedură de urgență.

(4) Procedura de urgență se aplică și în cazul în care Camera Deputaților a adoptat, ca primă Cameră sesizată, o prevedere din proiectul de lege care intră în competența sa decizională, neînsușită de Senat și retrimisă pentru o nouă dezbateră, precum și în cazul în care Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat, într-un proiect de lege, o prevedere pentru care competența decizională aparține Camerei Deputaților. Decizia Camerei Deputaților este definitivă.

Art. 116. — (1) Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate în fond, în termenele stabilite la art. 65 alin. (4) de la aprobarea procedurii de urgență. Avizul Consiliului Legislativ se va trimite comisiei sesizate în fond, conform legii pentru procedura de urgență.

(2) Termenul de depunere a raportului se stabilește de Biroul permanent.

Art. 117. — Biroul permanent, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege, propunerea legislativă sau prevederile la care se face referire în art. 115 alin. (4).

Art. 118. — (1) În faza dezbaterii generale, fiecare grup parlamentar poate interveni o singură dată, iar durata luării de cuvânt a reprezentantului nu poate depăși 5 minute.

(2) După epuizarea dezbaterilor generale, președintele Camerei va solicita președintelui comisiei sesizate în fond sau raportorului acesteia, după caz, propuneri cu privire la timpul necesar dezbaterii raportului. Durata propusă se va supune aprobării plenului Camerei și se va trece la dezbaterile pe articole.

Art. 119. — La discutarea fiecărui articol la care s-au făcut amendamente se aplică procedura de dezbateră prevăzută la art. 107—114. În timpul dezbaterilor nu pot fi făcute amendamente.

Art. 120. — (1) Dezbaterile unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative în procedură de urgență nu poate depăși durata de timp aprobată de Cameră, la propunerea președintelui acesteia, după consultarea biroului comisiei sesizate în fond.

(2) În situația în care timpul de dezbateră aprobat s-a epuizat, dezbaterile se încheie și președintele Camerei supune votului fiecare amendament cuprins în raportul comisiei sesizate în fond și fiecare articol amendat, fără a mai fi permise intervenții, după care se va proceda la votarea finală, care poate fi și într-o ședință specială de vot.

SECȚIUNEA a 5-a

Procedura de vot

Art. 121. — Legile, hotărârile și moțiunile simple se adoptă de Camera Deputaților prin vot. Legile adoptate de Camera Deputaților pot fi legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

Art. 122. — Orice amendament, alt text legislativ sau cerere ce urmează să fie aprobată se consideră adoptată dacă, la solicitarea președintelui Camerei, nu există obiecție.

Art. 123. — (1) Votul deputatului este personal. El poate fi deschis sau secret.

(2) Votul deschis se exprimă prin mijloace electronice, ridicarea mâinii sau prin apel nominal. Votul deschis se exprimă, de regulă, prin mijloace electronice. Celelalte modalități de vot deschis se aprobă de Cameră, la propunerea președintelui de ședință sau a unui lider de grup.

(3) Votul prin mijloace electronice, prin ridicarea mâinii sau prin apel nominal are următoarele semnificații: „pentru”, „contra” sau „abținere”. Dacă un lider de grup contestă corectitudinea numărării voturilor și dacă plenul Camerei aprobă reluarea votului,

președintele va realiza aceasta prin modalitatea de vot aprobată de Cameră.

(4) Votul secret se exprimă prin buletine de vot, prin bile sau prin mijloace electronice.

(5) Votul este, de regulă, deschis. Votul este secret în următoarele situații: în cazul în care prin regulament se stabilește astfel și în cazul în care la propunerea președintelui de ședință sau a unui lider de grup Camera hotărăște în acest sens.

(6) În cazul votului secret exprimat prin buletine de vot sau bile, se constituie o comisie de numărare și validare a voturilor, formată din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar, asistată de cei 2 secretari de ședință.

Art. 124. — (1) Ori de câte ori votul prin mijloace electronice este deschis, acesta se introduce pentru fiecare parlamentar pe site-ul Camerei Deputaților, în cazul votului final sau atunci când plenul Camerei hotărăște în mod expres.

(2) Voturile deschise exprimate de fiecare deputat în Biroul permanent privind hotărârile acestuia și în comisiile parlamentare, în cazul votului pentru adoptarea raportului, se consemnează în stenogramă sau, după caz, în procesul-verbal de ședință.

Art. 125. — (1) Votul prin apel nominal se desfășoară astfel: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor: „pentru“, „contra“ și „abținere“; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui deputaților; fiecare deputat răspunde: „pentru“, „contra“ sau „abținere“.

(2) După terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților care nu au răspuns.

Art. 126. — Votul prin bile se desfășoară astfel: în fața președintelui Camerei Deputaților se așază o urnă albă și una neagră. Deputații vin pe rând la urne, după ce primesc de la secretari câte două bile, una albă și una neagră, pe care le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru“, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot „contra“; pentru „vot nul“, ambele bile se introduc în urna neagră. Biroul permanent hotărăște asupra mijloacelor prin care se asigură caracterul secret al votului.

Art. 127. — (1) Votul prin mijloace electronice se realizează prin conectarea unuia dintre contactele care reprezintă „vot pentru“, „vot împotriva“ sau „abținere“. Rezultatul votului electronic se afișează prin dispoziția președintelui de ședință. În cazul în care președintele de ședință, asistat de cei 2 secretari, constată existența unor defecțiuni în conectarea circuitelor, acesta solicită plenului repetarea votului prin altă procedură. Sesizarea unor astfel de defecțiuni poate fi realizată și de un lider de grup.

(2) Dispozitivul care permite deputatului accesul la mijloacele electronice de vot este personal. Utilizarea acestuia de către un alt deputat este interzisă. Nerespectarea interdicției atrage aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 213 alin. (1) lit. e).

Art. 128. — (1) În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidaților, funcțiile pentru care aceștia candidează și, după caz, grupul parlamentar din care fac parte sau care i-a propus.

(2) Exprimarea votului pentru numiri pe funcții se face prin vot cu buletine de vot, cu excepția cazurilor în care prin lege sau prin regulament se prevede o altă procedură de vot.

(3) Deputatul votează „pentru“, lăsând neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse; el votează „contra“, tăind numele și prenumele persoanei propuse.

(4) Buletinele de vot se introduc în urne.

(5) Sunt nule buletinele de vot care nu corespund modelului prezentat, cele care nu poartă ștampila de control și cele pe care numărul candidaților ale căror nume nu au fost tăiate depășește numărul funcțiilor pentru care se face alegerea.

Art. 129. — (1) Legile constituționale se adoptă cu votul unei majorități de cel puțin două treimi din numărul deputaților.

(2) Legile organice și hotărârile privind Regulamentul Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților.

(3) Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, în condițiile existenței cvorumului legal.

(4) În cazurile în care Constituția României, republicată, sau regulamentul prevede o majoritate de voturi de cel puțin două treimi și președintele constată în prealabil imposibilitatea întrunirii majorității prevăzute, amână votul, stabilind ziua și ora desfășurării acestuia. O nouă amânare a votului nu poate depăși 30 de zile.

(5) În măsura în care prezentul regulament nu dispune altfel, celelalte acte ale Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

(6) Înainte de votare președintele poate cere verificarea cvorumului prin apel nominal, prin mijloace electronice sau prin numărare de către secretari. Deputații care nu își exercită dreptul de vot, dar care au fost prezenți în sala de ședințe, intră în numărul regulamentar de stabilire a cvorumului.

(7) Dacă în sala de ședințe nu se află majoritatea deputaților, președintele amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.

Art. 130. — (1) În caz de paritate de voturi votul se repetă.

(2) Președintele Camerei își exprimă votul după cel al deputaților prezenți.

Art. 131. — În cursul votării nu se poate acorda deputaților dreptul de a lua cuvântul, cu excepția cazurilor care vizează derularea procedurii de vot secret.

Art. 132. — Proiectele de legi și propunerile legislative respinse de Camera Deputaților în calitate de Cameră decizională nu pot fi readuse în discuția acesteia în cursul aceleiași sesiuni, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 104.

Art. 133. — (1) Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate sau respinse de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată se semnează de președintele acesteia.

(2) Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate sau respinse de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată se înaintează Senatului, în calitate de Cameră decizională, cu menționarea prevederilor care țin de competența decizională a Camerei Deputaților, dacă este cazul. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

(3) Legea adoptată de Camera Deputaților cu privire la care Senatul s-a pronunțat ca primă Cameră sesizată ori, după caz, în calitate de Cameră decizională pentru unele prevederi, semnată de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, se comunică, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legea este adoptată în procedură de urgență, termenul este de două zile.

(4) Data la care legea adoptată a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților se comunică deputaților, în termen de 24 de ore de la depunere.

(5) După împlinirea termenelor prevăzute la alin. (3) legea se trimite, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, Președintelui României în vederea promulgării.

Art. 134. — (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, Camera Deputaților reexaminează prevederile respective, dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată, în vederea punerii lor de acord cu decizia Curții Constituționale, pe baza raportului Comisiei juridice, de disciplină și imunități. Aceeași procedură se aplică și

pentru cazul în care prevederile respective sunt trimise de la Senat în calitate de primă Cameră sesizată.

(2) Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități va cuprinde propuneri pentru eliminarea sau modificarea prevederilor declarate neconstituționale prin decizia Curții Constituționale. Raportul comisiei se dezbate conform prevederilor art. 99–112. Cu prilejul reexaminării, Camera Deputaților va efectua corelările tehnico-legislative necesare, iar după adoptarea prevederilor reexaminare, acestea se trimit Senatului.

(3) În cazul sesizării neconstituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale depuse la Parlament pentru ratificare, potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, procedura parlamentară se întrerupe și se reia după publicarea deciziei Curții Constituționale.

(4) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, Camera Deputaților nu poate ratifica tratatul sau acordul internațional declarat ca fiind neconstituțional.

(5) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale din legi, din regulamente și din ordonanțele aprobate prin lege își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, termen pe durata căruia aceste dispoziții sunt suspendate de drept. În vederea punerii de acord a acestor prevederi cu dispozițiile Constituției României, Camera ca reexamina textele declarate neconstituționale pe baza raportului Comisiei juridice, de disciplină și imunități.

(6) Reexaminarea textelor declarate neconstituționale se face mai întâi de prima Cameră sesizată.

Art. 135. — (1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în cel mult 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată.

(2) Cererea Președintelui României privind reexaminarea unei legi va fi examinată de comisia permanentă sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă; aceasta va întocmi un raport în care va face propuneri cu privire la obiecțiile formulate în cererea de reexaminare.

(3) Raportul comisiei împreună cu cererea de reexaminare se supun dezbaterii Camerei Deputaților după regulile procedurii legislative.

Art. 136. — În cazul în care este necesară o mediere, aceasta se va realiza conform prevederilor regulamentare, iar raportul comisiei de mediere va fi înscris pe ordinea de zi a Camerei, urmându-se procedura prevăzută la art. 86–110.

Art. 137. — (1) Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră.

(2) Se supun la vot, potrivit procedurii de dezbateri pe articole a legii, numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de Cameră. În toate cazurile raportul comisiei de mediere se aprobă cu majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legii în forma finală. Rapoartele comisiilor de mediere se aprobă în ședințele consacrate votului final asupra proiectelor de lege.

(3) Dacă deputații și senatorii își însușesc textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se va proceda conform art. 133 alin. (3).

Art. 138. — În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la problemele aflate în divergență sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, în tot sau în parte, se aplică prevederile art. 83.

SECȚIUNEA a 6-a

Desfășurarea ședinței Camerei Deputaților

Art. 139. — Ședințele Camerei Deputaților sunt publice și se difuzează on-line, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui sau a unui grup parlamentar, se hotărăște, cu votul majorității deputaților prezenți, ca anumite ședințe să fie secrete.

Art. 140. — (1) La ședințele publice ale Camerei Deputaților pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și alți invitați, pe baza acreditării sau a invitației semnate de secretarul general al Camerei, în condițiile stabilite de Biroul permanent. Cetățenii pot asista la lucrările Camerei pe baza unor permise de acces distribuite la cerere, în ordinea solicitării de către cei interesați, în limita locurilor disponibile în lojele destinate publicului.

(2) Membrii Guvernului sau reprezentanții acestora au acces la lucrările Camerei. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie.

(3) La dezbaterile proiectelor de legi inițiate de Guvern participă în mod obligatoriu, sub sancțiunea retragerii proiectului de pe ordinea de zi, ministrul de resort sau secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul din ministerul respectiv.

(4) Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind eliminate din sală de către forța publică pusă la dispoziția președintelui.

(5) Președintele Camerei, la cererea unui deputat sau din proprie inițiativă, poate să facă declarații oficiale, cu consultarea Camerei, cu privire la informațiile vădit inexacte (inclusiv omisiuni, deformări etc.) privind lucrările Camerei sau asupra comentariilor, care ar putea aduce atingere imaginii instituției parlamentare.

(6) Direcția pentru comunicare, presă și relații publice a Camerei Deputaților va prezenta zilnic o revistă a presei membrilor Biroului permanent, liderilor grupurilor parlamentare și președinților comisiilor permanente.

Art. 141. — (1) Deputații sunt obligați să fie prezenți la lucrările Camerei și să se înscrie pe lista de prezență, ținută de unul dintre secretari.

(2) Deputatul care nu poate lua parte la ședință din motive obiective va trebuie să informeze printr-o motivație scrisă, avizată de liderul de grup, Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe.

(3) Deputatului care nu își poate motiva absența i se reține din indemnizația lunară, pentru fiecare zi de absență, o sumă de bani ce reprezintă a 21-a parte din indemnizația lunară, la care se adaugă diurna de deplasare.

Art. 142. — (1) Deputații își desfășoară activitatea săptămânal în plen, în comisii, în grupurile parlamentare și în birourile parlamentare din circumscripții. De regulă, a 5-a și a 6-a zi din săptămână sunt rezervate activității în circumscripțiile electorale în care deputații au fost aleși.

(2) La propunerea Biroului permanent, cu aprobarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, programul de lucru poate fi modificat.

(3) La solicitarea motivată a președintelui de ședință sau a unui lider de grup parlamentar, făcută la începutul unei ședințe de lucru în plen, ordinea de zi sau programul de lucru se poate modifica prin aprobarea Camerei.

Art. 143. — (1) Ședința Camerei Deputaților este deschisă de președintele Camerei Deputaților. În lipsa președintelui, acesta este înlocuit de unul dintre vicepreședinți, prin rotație.

(2) Președintele de ședință este obligat să precizeze dacă este întrunit cvorumul legal, să anunțe ordinea de zi și programul de lucru.

(3) Președintele este asistat obligatoriu de 2 secretari stabiliți prin rotație, din care unul, de regulă, este din opoziție.

Art. 144. — (1) Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri și moțiuni simple în prezența majorității deputaților.

(2) În cadrul procedurii legislative prevederile alin. (1) se aplică numai la votul pentru adoptarea legii în ansamblul ei, precum și atunci când, potrivit prevederilor prezentului regulament, se supune la vot respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative.

(3) Verificarea întrunirii cvorumului se dispune numai la ședințele de vot final de către președinte, imediat înaintea votării, din proprie inițiativă ori la cererea liderului unui grup parlamentar.

(4) În cazul în care cvorumul nu este întrunit, ședința se suspendă, iar președintele va comunica data și ora reluării lucrărilor. Reluarea lucrărilor se face și prin derogare de la ordinea de zi aprobată, cu respectarea succesiunii stabilite prin aceasta.

(5) Președintele Camerei Deputaților poate dispune ca toți deputații aflați în sediul Camerei să se prezinte la vot, sub sancțiunea considerării lor ca absenți, cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

Art. 145. — Președintele Camerei sau vicepreședintele care îl înlocuiește conduce dezbaterile, asigură menținerea ordinii de zi în timpul dezbaterilor și respectarea regulamentului.

Art. 146. — (1) Secretarii întocmesc liste cu deputații care se înscriu la cuvânt.

(2) Deputații vor lua cuvântul în ordinea înscrierii pe listă, cu încuviințarea președintelui Camerei.

(3) Miniștrilor prezenți în Cameră li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterilor, ori de câte ori solicită acest lucru.

Art. 147. — Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvântul în Cameră vorbesc de la tribuna acesteia sau din alt loc unde există instalat un microfon.

Art. 148. — (1) La propunerea președintelui de ședință sau a liderului unui grup parlamentar, plenul Camerei Deputaților, prin vot, are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt în funcție de obiectul dezbaterilor.

(2) Deputații și celelalte persoane care iau cuvântul sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au înscris la cuvânt, cu excepția declarațiilor politice, care sunt făcute în intervalul de timp alocat acestora, conform programului. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul și întrerupe microfonul.

Art. 149. — (1) În afara dezbaterilor legislative sau politice care se desfășoară în Cameră, conform ordinii de zi, un deputat poate solicita să i se dea cuvântul pentru probleme de procedură, pentru un drept la replică sau pentru a comunica plenului probleme de ordin personal.

(2) Când un deputat solicită cuvântul pentru probleme de procedură sau pentru dreptul la replică, președintele este obligat să-i acorde cuvântul imediat.

(3) Un deputat poate solicita cuvântul pentru probleme de procedură numai în cazul în care consideră că în acel moment al dezbaterilor au fost încălcate anumite prevederi ale regulamentului, prevederi la care va face referire în intervenția sa.

(4) Un deputat poate cere dreptul la replică în situația în care, la adresa sa, în acel moment al dezbaterilor, s-au făcut afirmații incorecte sau ofensatoare de la microfonul Camerei Deputaților. Dreptul la replică va fi formulat într-un mod care să nu genereze un nou drept la replică.

(5) Un deputat poate solicita cuvântul pentru a expune o problemă cu caracter personal, care are legătură cu calitatea sa de deputat, iar președintele îi va acorda cuvântul la începutul sau la sfârșitul ședinței în plen.

(6) Luările de cuvânt făcute în conformitate cu prevederile alin. (3), (4) și (5) nu vor depăși două minute.

Art. 150. — (1) Președintele de ședință sau liderul unui grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuția Camerei.

(2) Propunerea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 151. — (1) Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atât de la tribuna Camerei, cât și din sala de ședințe a plenului sau a comisiilor.

(2) Se interzice dialogul între vorbitorii aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

Art. 152. — Președintele de ședință cheamă la ordine pe deputații care tulbură dezbaterile sau creează dezordine. El poate întrerupe ședința când tulburarea persistă și poate dispune eliminarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor.

Art. 153. — (1) Dezbaterile din ședințele Camerei Deputaților se înregistrează prin mijloace electronice și se stenografiază.

(2) Stenogramele se introduc pe site-ul Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, în cel mult 10 zile, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

(3) Sintezele lucrărilor Biroului permanent și ale ședințelor comisiilor se publică pe site-ul Camerei Deputaților în cel mult 10 zile, cu excepția ședințelor secrete.

(4) Deputații au dreptul de a verifica exactitatea stenogramei, prin confruntarea ei cu înregistrarea electronică, în cel mult 5 zile de la data ședinței.

(5) Până la apariția Monitorului Oficial al României deputații au dreptul de a obține o copie de pe stenogramă.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura privind punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului

Art. 154. — Camera Deputaților are dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului.

Art. 155. — (1) Dezbaterile cererii prevăzute la art. 154 se efectuează pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă, ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 71, fie de o comisie specială de anchetă constituită în acest scop. Dacă ministrul are și calitatea de deputat, cererea se trimite spre examinare Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care va elabora un raport pe care îl înaintează Camerei.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se înscriu cu prioritate în proiectul ordinii de zi.

(3) Cererea se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților.

Art. 156. — În cazul în care Camera Deputaților decide să ceară urmărirea penală, președintele Camerei va adresa ministrului justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale, potrivit legii. De asemenea, el îl va înștiința pe Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a membrului Guvernului a cărui urmărire penală a fost cerută.

Art. 157. — Dispozițiile art. 123–153 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Moțiuni, întrebări, interpelări, informarea deputaților, petiții și declarații publice**1. Moțiuni**

Art. 158. — (1) Moțiunea simplă poate fi inițiată de cel puțin 50 de deputați și exprimă poziția acestora într-o anumită problemă de politică internă sau externă ori, după caz, cu privire la o problemă care a făcut obiectul unei interpelări.

(2) Până la încheierea dezbaterii unei moțiuni simple, un deputat care a semnat-o nu mai poate semna alte moțiuni simple în aceeași problemă.

(3) Inițierea moțiunilor de cenzură are loc în condițiile prevăzute la art. 78 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

(4) Președintele Camerei nu va lua în considerare moțiunile simple care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (1) și nici pe cele care vizează finalități specifice moțiunii de cenzură.

Art. 159. — (1) Moțiunile simple trebuie să fie motivate și se depun la președintele de ședință în cursul ședințelor publice.

(2) După primirea moțiunii simple președintele Camerei o comunică de îndată Guvernului și o aduce la cunoștință Camerei, după care dispune afișarea ei la sediul Camerei Deputaților.

Art. 160. — (1) Președintele Camerei stabilește data dezbaterii moțiunii simple, care nu poate depăși 6 zile de la înregistrarea acesteia, înștiințând Guvernul în acest sens.

(2) Moțiunile simple privind probleme de politică externă se supun dezbaterii numai însoțite de avizul Comisiei pentru politică externă și cu consultarea Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 161. — Dezbaterea moțiunii simple se face cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 139—153 și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 162. — După începerea discutării moțiunii simple deputații nu își pot retrage adeziunea la moțiune, dezbaterea urmând a se încheia prin supunerea la vot a moțiunii de către președintele Camerei.

Art. 163. — La moțiunile simple prezentate nu pot fi propuse amendamente.

Art. 164. — În cazul în care o moțiune simplă este aprobată, hotărârea Camerei se va trimite Guvernului, care va ține cont de poziția exprimată în cuprinsul respectivei moțiuni.

2. Întrebări*a) Dispoziții comune*

Art. 165. — (1) Fiecare deputat poate formula întrebări scrise sau poate adresa întrebări orale Guvernului, miniștrilor ori altor conducători ai organelor administrației publice, la care solicită răspuns oral, răspuns scris sau răspuns scris și oral.

(2) Întrebarea constă într-o simplă cerere de a răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informație este exactă, dacă Guvernul și celelalte organe ale administrației publice înțeleg să comunice Camerei informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților sau de comisiile permanente ori dacă Guvernul are intenția de a lua o hotărâre într-o problemă determinată.

Art. 166. — (1) Președintele Camerei are dreptul să nu admită întrebările care:

- a) privesc probleme de interes personal sau particular;
- b) urmăresc în exclusivitate obținerea unei consultații juridice;
- c) se referă la procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau pot afecta soluționarea unor cauze aflate în curs de judecată;
- d) privesc activitatea unor persoane care nu îndeplinesc funcții publice.

(2) Dacă deputatul care a adresat o întrebare la care a solicitat și răspuns oral nu se află în sala de ședințe, membrul Guvernului va depune răspunsul în scris la secretarul Camerei, care se află la prezidiu.

(3) În cazuri temeinic justificate, dacă deputatul care a solicitat răspuns oral nu poate fi prezent în sala de ședințe în ziua în care secretarul Camerei l-a anunțat că este programat pentru primirea răspunsului, dar dorește să aibă posibilitatea de a formula eventuale obiecții la răspunsul dat, poate cere amânarea răspunsului o singură dată. Cererea deputatului de amânare a răspunsului se depune la secretarul desemnat al Camerei și se comunică ministrului pentru relația cu Parlamentul.

(4) Întrebările la care nu s-a răspuns se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, la sfârșitul fiecărei sesiuni ordinare.

b) Întrebări orale

Art. 167. — (1) Din două în două săptămâni, în ziua de luni, între orele 18,30—19,30, deputații pot adresa întrebări orale membrilor Guvernului. Întrebările orale se adresează de către deputat membrului vizat al Guvernului în domeniul respectiv.

(2) Obiectul întrebărilor orale se notifică în scris și se depune la secretarul desemnat al Camerei Deputaților cel mai târziu până la ora 14,00 a zilei de miercuri din săptămâna premergătoare celei în care urmează să fie pusă întrebarea. Secretarul Camerei Deputaților îl informează pe ministrul pentru relația cu Parlamentul asupra întrebărilor orale la care membrii Guvernului urmează să răspundă în cursul ședinței consacrate acestora.

(3) Răspunsurile la întrebările orale se dau în termen de 15 zile de la data transmiterii lor de către secretarul Camerei Deputaților.

Art. 168. — (1) Întrebarea orală este expusă sumar, într-un interval de timp de cel mult două minute. Ministrul competent răspunde la întrebarea ce i-a fost adresată în cel mult 3 minute. Autorul întrebării, după audierea răspunsului, poate interveni cu precizări și cu comentarii, fără a depăși două minute. Ministrul poate exercita dreptul la replică în același interval de timp. Nici o altă intervenție pe marginea întrebării respective nu mai poate avea loc.

(2) Membrul Guvernului poate amâna răspunsul la întrebarea orală pentru săptămâna următoare numai în cazuri temeinic justificate.

(3) În situația în care membrul Guvernului, căruia îi este adresată întrebarea, nu este prezent, răspunsul va fi dat în ședința din săptămâna următoare, consacrată întrebărilor orale. Președintele Camerei Deputaților îl informează pe primul-ministru asupra răspunsurilor amânate.

c) Întrebări scrise

Art. 169. — (1) Fiecare deputat are dreptul să adreseze Guvernului, membrilor săi sau altor conducători ai organelor administrației publice întrebări scrise care se depun la secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

(2) Deputații care adresează întrebări scrise vor preciza dacă doresc un răspuns scris, un răspuns oral sau un răspuns formulat atât în scris, cât și oral.

(3) Întrebările scrise se transmit membrilor Guvernului și celorlalte autorități publice de către secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

Art. 170. — (1) Răspunsurile la întrebările scrise se transmit deputatului în cel mult 15 zile. Atât întrebările scrise, cât și răspunsurile aferente se publică pe site-ul Camerei.

(2) Întrebările la care se solicită un răspuns oral de la tribuna Camerei Deputaților se înscriu pe ordinea de zi a ședinței în succesiunea primirii răspunsurilor, dar nu mai târziu de 15 zile de la data înregistrării acestora.

(3) Răspunsurile la întrebările prevăzute la alin. (2) se dau în cele 30 de minute care urmează timpului afectat întrebărilor orale. Un răspuns nu poate depăși 3 minute. Dacă răspunsul la o

întrebare dă naștere unei replici a celui care a adresat întrebarea, timpul pentru replică este de cel mult 3 minute.

(4) Răspunsurile în scris la întrebările scrise se predau, de către reprezentantul autorității care le-a formulat, secretarului desemnat al Camerei Deputaților să răspundă de problema întrebărilor și interpelărilor.

Art. 171. — Dacă timpul afectat răspunsurilor la întrebări nu este suficient, răspunsurile care nu au fost prezentate vor fi înscrise pe ordinea de zi a ședinței din luna următoare.

Art. 172. — Nici un deputat nu poate adresa mai mult de două întrebări în aceeași ședință.

3. Interpelări

Art. 173. — (1) Interpelările se fac în scris, arătându-se obiectul acestora, fără nici o dezvoltare.

(2) Interpelarea constă într-o cerere adresată Guvernului de un grup parlamentar, de unul sau mai mulți deputați, prin care se solicită explicații asupra politicii Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe. Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la interpelări în cel mult două săptămâni. Pentru motive temeinice Camera poate acorda un nou termen.

(3) Ele se citesc în ședința publică din ziua de luni, consacrată întrebărilor, între orele 19,30—20,00, după care se prezintă președintelui Camerei spre a fi transmise primului-ministru.

Ar. 174. — (1) Interpelările se înscriu, în ordinea prezentării, într-un registru special și se afișează la sediul Camerei.

(2) Dezvoltarea interpelărilor are loc în ședința din ziua de luni, alternativ cu ședințele consacrate întrebărilor. În ziua de luni, consacrată răspunsurilor la interpelări, dezvoltarea acestora se face între orele 18,30—19,30. Durata dezvoltării interpelării nu poate depăși 5 minute.

(3) În ședința consacrată dezbaterii interpelărilor un grup parlamentar nu poate prezenta mai mult de o interpelare. În cazul în care timpul consacrat interpelărilor permite, un grup parlamentar poate dezvolta și o a doua interpelare.

Art. 175. — (1) În ședința consacrată dezvoltării interpelării se dă cuvântul interpelatorului și apoi primului-ministru sau reprezentantului acestuia, care poate fi ministru sau secretar de stat. Răspunsul la interpelare nu va dura mai mult de 5 minute. Autorul interpelării poate interveni cu întrebări suplimentare și cu comentarii, fără a depăși două minute. Primul-ministru sau reprezentantul acestuia care răspunde interpelării are la dispoziție două minute pentru exercitarea dreptului la replică. După aceasta, în legătură cu interpelarea respectivă nu se mai fac alte intervenții.

(2) Miniștrii interpelați sau secretarii de stat desemnați de aceștia au obligația să participe la ședința consacrată răspunsurilor la interpelări.

Art. 176. — Camera Deputaților poate adopta o moțiune simplă prin care să își exprime poziția cu privire la problema ce a făcut obiectul interpelării.

Art. 177. — (1) Din două în două săptămâni, în ziua de luni, consacrată răspunsurilor la interpelări, între orele 18,00—18,30, deputații îl pot interpela pe primul-ministru. Interpelările trebuie să vizeze politica Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe.

(2) Interpelările ce urmează să fie adresate primului-ministru se depun la secretarul desemnat al Camerei Deputaților până în ziua de miercuri, ora 14,00, din săptămâna care precedă răspunsurile primului-ministru.

Art. 178. — Interpelările vor fi adresate în ordinea depunerii lor la secretarul desemnat al Camerei Deputaților. Fiecare interpelare se expune într-un interval de timp de cel mult 3 minute. Primul-ministru răspunde la interpelare în cel mult

5 minute. Autorul interpelării, după audierea răspunsului, poate interveni cu întrebări suplimentare și cu comentarii, fără a depăși două minute. Primul-ministru are la dispoziție două minute pentru exercitarea dreptului la replică. După aceasta, în legătură cu interpelarea respectivă nu mai poate avea loc nici o altă intervenție.

Art. 179. — În situații justificate interpelarea primului-ministru poate fi amânată cel mult o săptămână.

Art. 180. — (1) La solicitarea unuia sau mai multor grupuri parlamentare sau a primului-ministru, în plenul Camerei Deputaților se pot desfășura, o dată pe lună, dezbateri politice, cu participarea primului-ministru, pe probleme de interes major pentru viața politică, economică și socială.

(2) Solicitarea se înaintează Biroului permanent în scris, cu precizarea temei de dezbateri propuse.

(3) Biroul permanent îl informează pe primul-ministru, respectiv primul-ministru informează Biroul permanent și stabilește data dezbaterii, care nu poate depăși 6 zile de la înregistrarea solicitării.

(4) Primul-ministru are obligația de a participa la dezbateri solicitată.

(5) Același grup parlamentar nu poate solicita o dezbateri politică decât o singură dată pe sesiune. Primul-ministru poate solicita cel mult două dezbateri politice pe sesiune.

4. Informarea Camerei Deputaților și a deputaților

Art. 181. — Camera Deputaților și deputații au dreptul să obțină informațiile necesare în vederea desfășurării activității lor din partea organelor administrației publice.

Art. 182. — (1) Deputatul poate solicita de la organele administrației publice centrale și locale alese, printr-o cerere adresată președintelui Camerei Deputaților sau președintelui comisiei permanente din care face parte, orice informații sau documente, în copie certificată, utile pentru desfășurarea activității sale. Cererea poate fi refuzată în cazul în care aceasta privește secrete de stat de importanță deosebită. Refuzul se aduce la cunoștință Camerei Deputaților care va decide în ședință secretă.

(2) În cazul în care informațiile sau documentele solicitate privesc, potrivit legii, secrete de stat, Guvernul informează Camera Deputaților despre aceasta, iar Camera decide în ședință secretă.

(3) Documentele se restituie după consultare.

5. Petiții

Art. 183. — (1) Oricine are dreptul de a se adresa cu petiții Camerei Deputaților.

(2) Petițiile vor fi prezentate în scris și semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

Art. 184. — Petițiile se înscriu într-un registru, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii. Forma electronică a registrului va fi prezentată pe site-ul Camerei Deputaților.

Art. 185. — (1) Petițiile înregistrate se transmit Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții și altor comisii permanente, spre dezbateri și soluționare.

(2) Oricare membru al Camerei poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest sens președintelui comisiei sesizate.

Art. 186. — (1) Comisia sesizată va decide, în termen de cel mult 10 zile, dacă va trimite petiția unei autorități publice competente sau o va clasa.

(2) Petiționarului i se aduce la cunoștință soluția adoptată.

Art. 187. — (1) Semestrial Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții prezintă Biroului permanent și

apoi Camerei, la începutul fiecărei sesiuni, un raport asupra petițiilor primite și asupra modului de soluționare a acestora.

(2) În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de autoritățile publice la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

(3) Autoritățile publice care au primit petiții spre soluționare sunt obligate să transmită comisiei soluțiile adoptate, în termen de cel mult o lună de la primirea petiției.

6. Declarații politice

Art. 188. — (1) În fiecare zi de marți primele 90 de minute ale ședinței vor fi rezervate pentru declarații politice ale deputaților.

(2) Împărțirea celor 90 de minute se va face pe grupuri parlamentare ale majorității, opoziției și pe deputați care nu fac parte din acestea. În cazul în care timpul afectat nu se epuizează, președintele de ședință este abilitat să acorde cuvântul în continuare, respectându-se aceeași regulă.

(3) Ordinea luărilor de cuvânt va fi alternativă, din săptămână în săptămână, și se va face pe grupuri parlamentare.

(4) Durata intervenției nu poate depăși 3 minute.

Art. 189. — (1) Înscrierile pentru diverse intervenții asupra unor probleme de actualitate se fac până în ziua de luni, la ora 20,00, la secretarul desemnat al Camerei Deputaților, cu excepția cazurilor neprevăzute.

(2) Înscrierile pentru diverse intervenții consacrate unor aniversări, comemorări etc. se vor face cu o săptămână înainte, până în ziua de luni, ora 20,00, la secretarul desemnat în acest scop.

Art. 190. — În cazul în care tematica și conținutul intervenției vizează activitatea și politica Guvernului, extrasul respectiv din stenogramă va fi transmis ministrului pentru relația cu Parlamentul.

CAPITOLUL IV

Statutul deputatului

SECȚIUNEA 1

Imunitate parlamentară

Art. 191. — Deputații se bucură de imunitate parlamentară de la data eliberării certificatului doveditor al alegerii, sub condiția validării.

Art. 192. — Potrivit art. 72 din Constituția României, republicată, deputații nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Art. 193. — (1) În temeiul art. 72 din Constituția României, republicată, deputații pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei Deputaților, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Cererea de reținere, arestare sau percheziție se adresează președintelui Camerei Deputaților de către ministrul justiției. Săvârșirea sau descoperirea ulterioară a unor noi fapte penale determină introducerea unei noi cereri de reținere, arestare sau percheziție.

(3) Președintele Camerei aduce la cunoștință deputaților cererea, în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de disciplină și imunități spre examinare, care va stabili, prin raportul său, dacă există sau nu există motive

temeinice pentru aprobarea cererii. Hotărârea comisiei se adoptă, în cel mult 5 zile de la sesizare, prin votul majorității membrilor acesteia. Votul este secret.

(4) Ministrul justiției va înainta Comisiei juridice, de disciplină și imunități toate documentele pe care aceasta le solicită; în caz de refuz comisia se va adresa Camerei Deputaților, prin intermediul Biroului permanent, pentru a hotărî cu privire la acest refuz.

(5) Cererea prevăzută la alin. (2), împreună cu raportul comisiei, se înaintează grupului parlamentar din care face parte deputatul în cauză. Grupul își va exprima punctul de vedere cu privire la cerere într-un raport scris, în termen de 5 zile de la data sesizării grupului.

(6) În cazul deputaților care nu fac parte din nici un grup parlamentar, aceștia pot să depună la Biroul permanent punctul de vedere cu privire la cerere.

(7) Raportul comisiei împreună cu raportul grupului parlamentar se înaintează Biroului permanent și se supun dezbaterii și aprobării Camerei Deputaților.

(8) Camera Deputaților se va pronunța asupra măsurii în cel mult 20 de zile de la sesizare, cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 194. — (1) În caz de infracțiune flagrantă, deputații pot fi reținuți și supuși percheziției. Situația va fi adusă de îndată la cunoștință ministrului justiției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei Deputaților asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.

(2) Dispoziția de revocare a reținerii se execută de îndată prin ministrul justiției.

Art. 195. — Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități

Art. 196. — (1) Calitatea de deputat este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului, precum și cu alte funcții stabilite prin lege.

(2) Deputații membri ai Guvernului nu pot deține funcții în Biroul permanent, în birourile comisiilor, nu pot fi membri în delegațiile parlamentare și nu pot fi lideri ai grupurilor parlamentare.

Art. 197. — Calitatea de deputat este incompatibilă cu funcția de Președinte al României și cu cea de senator.

Art. 198. — Mandatul de deputat este incompatibil cu statutul persoanelor care, potrivit legii, nu pot face parte din partidele politice.

Art. 199. — Se interzice utilizarea numelui însoțit de calitatea de deputat în orice acțiune publicitară privitoare la o activitate care aduce profit.

Art. 200. — (1) Deputatul care se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute la art. 196—198 va demisiona din funcțiile care sunt incompatibile cu mandatul de deputat în termen de 30 de zile de la data apariției cazului de incompatibilitate.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1) deputatul care continuă să se afle într-un caz de incompatibilitate este considerat demisionat din calitatea de deputat. Demisia se aduce la cunoștință Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 201*). — Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului politic, alianței politice sau alianței electorale dacă, până la data validării mandatului, partidul politic, alianța politică sau alianța electorală pentru care a candidat confirmă în scris că aparține acesteia. Asupra legalității alegerii supleantului comisia de validare va prezenta Camerei Deputaților un raport.

Art. 202. — În cursul termenului prevăzut la art. 200, deputatul trebuie să declare în scris la Biroul permanent orice activitate pe care va continua să o desfășoare în viitor, care se încadrează în incompatibilitățile prevăzute de lege.

Art. 203. — Schimbările intervenite în activitatea deputatului de durata exercitării mandatului se aduc la cunoștință Biroului permanent, în scris, în cel mult 30 de zile de la data apariției acestora.

Art. 204. — (1) Cazurile de incompatibilitate vor fi trimise spre examinare Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, care va întocmi un raport. Propunerile comisiei se aprobă de Cameră cu votul majorității membrilor săi.

(2) Dacă deputatul a făcut să înceteze cauza de incompatibilitate, după sesizarea comisiei, se va lua act despre aceasta în procesul-verbal al ședinței; asemenea cazuri nu se trec în raportul comisiei.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea mandatului de deputat

Art. 205. — Deputații, reprezentanți ai poporului, își exercită drepturile și își îndeplinesc îndatoririle pe toată durata legislaturii pentru care au fost aleși.

Art. 206. — Deputații intră în exercițiul mandatului, pe baza certificatului doveditor al alegerii, la data întrunirii legale a Camerei Deputaților, sub condiția validării.

Art. 207. — (1) După validarea mandatelor, deputaților li se eliberează legitimația de membru al Camerei Deputaților, semnată de președintele acesteia.

(2) Deputații primesc un însemn distinctiv al calității lor de reprezentant al poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului.

(3) După expirarea mandatului deputații pot păstra legitimația și însemnul distinctiv, dar nu au dreptul să poarte respectivul însemn.

(4) Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se suportă din bugetul Camerei Deputaților.

Art. 208. — Calitatea de deputat încetează la data întrunirii legale a Camerei nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

Art. 209. — (1) Deputații pot demisiona prin cerere scrisă, adresată președintelui Camerei. Acesta, în ședință publică, îl întreabă pe deputatul respectiv dacă stăruie în demisie, iar dacă răspunde afirmativ sau nu se prezintă în Cameră pentru a răspunde, cu toate că fost înștiințat, președintele declară locul vacant.

(2) Dacă cererea de demisie a fost depusă în ultima zi lucrătoare a unei sesiuni sau în timpul vacanței parlamentare, deputatul este considerat demisionat la data depunerii cererii. Cererea trebuie să conțină legalizarea de semnătură dată în fața notarului sau atestarea identității părților realizată de avocat.

Art. 210. — Deputații care sunt membri ai Guvernului vor primi indemnizația și diurna de deplasare de la autoritățile la care își desfășoară activitatea.

Art. 211. — Reținerile din indemnizația lunară a deputatului în temeiul art. 51, art. 141 și art. 218 se aprobă de Biroul permanent pe baza examinării lunare a situației prezenței deputaților la lucrările Camerei.

SECȚIUNEA a 4-a

Absențe și concedii

Art. 212. — (1) Nici un deputat nu poate lipsi de la ședințele Camerei sau comisiei din care face parte decât în cazul în care a obținut aprobarea unui concediu.

(2) Deputații, cu aprobarea Camerei sau a Biroului permanent, pot participa la desfășurarea altor acțiuni parlamentare, situație în care nu sunt considerați absenți.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și deputaților care sunt membri ai Guvernului, în cazul în care absența acestora a fost determinată de exercitarea atribuțiilor funcției pe care o îndeplinesc.

(4) Deputații pot obține concedii plătite pentru rezolvarea unor probleme personale de cel mult 8 zile în cursul unei sesiuni, cu acordul Biroului permanent. Peste această durată se pot solicita Biroului permanent concedii fără plată.

(5) Prezența deputaților, membri ai Guvernului, la lucrările în plen ale Camerei Deputaților este obligatorie la deschiderea și încheierea sesiunilor, la dezbaterea și adoptarea proiectelor de legi și a propunerilor legislative din sfera lor de competență, la desfășurarea orei ministeriale consacrate întrebărilor și răspunsurilor la întrebări, la dezbaterea interpelărilor privind politica ministerului de care răspund, la prezentarea rapoartelor și declarațiilor politice ale primului-ministru.

SECȚIUNEA a 5-a

Sanctiuni

Art. 213. — (1) Abaterile de la regulamentul atrag următoarele sancțiuni:

- a) avertismentul;
- b) chemarea la ordine;
- c) retragerea cuvântului;
- d) eliminarea din sala de ședințe;
- e) interzicerea participării la lucrările Camerei pe timp de maximum 15 zile;
- f) excluderea temporară.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și d) se aplică de către președintele de ședință, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), de către Cameră, la propunerea Biroului permanent.

(3) Pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) cazul se va trimite Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care va prezenta un raport asupra cercetării efectuate.

Art. 214. — La prima abatere de la regulamentul președintele de ședință al Camerei îl avertizează pe deputatul în culpă și îl invită să respecte regulamentul.

Art. 215. — (1) Deputații care vor nesocoti avertismentul și invitația președintelui și vor continua să se abată de la regulamentul, precum și cei care, chiar pentru prima dată, încalcă în mod grav dispozițiile regulamentului vor fi chemați la ordine.

(2) Chemarea la ordine se înscrie în stenograma ședinței.

Art. 216. — (1) Înainte de a chema la ordine un deputat, președintele de ședință al Camerei îl invită să își retragă sau să explice cuvântul care a generat incidente și care ar da loc la aplicarea sancțiunii.

* Denumirile sunt modificate potrivit dispozițiilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003, și ale Legii nr. 373/2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004.

(2) Dacă expresia întrebuintată a fost retrasă sau regretată ori dacă explicațiile date sunt apreciate de președintele de ședință ca satisfăcătoare, sancțiunea nu se mai aplică.

Art. 217. — În cazul în care, după chemarea la ordine, un deputat continuă să se abată de la regulament, președintele de ședință îi va retrage cuvântul, iar dacă persistă, îl va elimina din sală.

Art. 218. — (1) În cazul unor abateri grave, săvârșite de deputat în mod repetat, sau al unor abateri deosebit de grave, Camera poate aplica sancțiunea interzicerii participării deputatului la lucrările ei pe o perioadă de maximum 15 zile sau poate hotărî, la propunerea Biroului permanent, excluderea temporară a deputatului în culpă.

(2) Gravitatea abaterilor va fi stabilită de Comisia juridică, de disciplină și imunități în cel mult 7 zile.

Art. 219. — (1) Excluderea temporară poate varia de la o ședință până la maximum 30 de ședințe din aceeași sesiune.

(2) Aplicarea excluderii temporare are următoarele consecințe:

a) suspendarea indemnizației lunare pe timpul excluderii;

b) suspendarea drepturilor ce țin de calitatea de deputat, cu excepția imunității;

c) interzicerea participării la lucrările Camerei și ale comisiilor.

Art. 220. — Excluderea se execută de către chestor și, în caz de opunere, cu ajutorul forței publice puse la dispoziția președintelui Camerei.

Art. 221. — (1) Pentru menținerea ordinii în ședințele comisiilor, președinții de ședință ale acestora pot aplica sancțiunile prevăzute la art. 213 alin. (1) lit. a), b) și c).

(2) În cazul în care un deputat săvârșește abateri deosebit de grave, președintele de ședință al comisiei va suspenda ședința și va aduce cazul la cunoștință vicepreședintelui Camerei în responsabilitatea căruia se află comisia respectivă, care îl va supune Camerei Deputaților în vederea aplicării sancțiunilor prevăzute de regulament.

Art. 222. — Sancțiunile aplicate de Camera Deputaților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, și pe site-ul Camerei Deputaților.

CAPITOLUL V

Serviciile Camerei Deputaților

Art. 223. — (1) Personalul din serviciile Camerei Deputaților este condus de secretarul general al Camerei Deputaților.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct sunt numiți și eliberați din funcție de către Camera Deputaților, la propunerea Biroului permanent al Camerei, cu consultarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

(3) Secretarul general este ordonator principal de credite.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale secretarul general emite ordine.

Art. 224. — (1) Camera Deputaților aprobă, prin hotărâre, bugetul propriu înaintea dezbaterii bugetului de stat și îl înaintează Guvernului în vederea includerii lui în bugetul de stat.

(2) Includerea cheltuielilor de capital în bugetul propriu se face cu consultarea Guvernului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 225. — Proiectele de legi și propunerile legislative înscrise pe ordinea de zi a Camerei Deputaților și a Senatului al căror mandat a expirat își continuă procedura în Camera Deputaților nou-aleasă.

Art. 226. — Prevederile privind medierea, respectiv art. 80—83 și art. 136—138, se aplică numai în cazul legilor constituționale.

Art. 227. — Camera Deputaților adoptă hotărâri potrivit procedurii prevăzute la art. 86—153.

Art. 228. — (1) În cazul în care se ivesc interpretări diferite asupra unui text din regulament, Comisia pentru regulament va fi sesizată de Biroul permanent sau de președintele Camerei Deputaților.

(2) Comisia pentru regulament prezintă Biroului permanent sau președintelui Camerei, după caz, un punct de vedere privind poziția comisiei la interpretarea regulamentului.

(3) Punctul de vedere exprimat de Comisia pentru regulament poate constitui o propunere pentru modificarea sau completarea ulterioară a regulamenului, care va fi înaintată Biroului permanent.

Art. 229. — După adoptarea Legii privind Statutul deputatului și senatorului, prevederile prezentului regulament vor fi modificate în mod corespunzător.

Art. 230. — Dispozițiile prezentului regulament pot fi modificate potrivit procedurii de elaborare și adoptare a legilor, prevăzută la art. 86—153, cu votul majorității deputaților.

NOTĂ

Proiectele de legi și propunerile legislative înregistrate până la data intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României se dezbate și se adoptă potrivit prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților anterioare intrării în vigoare a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 23 din 11 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 12 noiembrie 2003.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 071391